

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Actio Sexta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

coronasti. Donatum est enim nobis a Christo, non solum ut in eum credamus, sed ut etiam pro illo patiamur. *Qui enim credit in illum, non iudicatur: qui vero non credit, iam iudicatus est.* Quoniam ipsum decet gloria, imperium, honor, & adoratio, nunc & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Ioan. 3. v. 18.

οὐχ ἐκόν. ἡμῶν δὲ ἐχαιεῖσθαι τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσθαι ὁ ὁδὸς πισθῶν εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται ὁ ὁ μὴ πισθῶν, ἤδη κέκριται. ὅτι αὐτὸς πρὸς πᾶσι δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων. ἀμήν.

ANNO CHRISTI 431.

ACTIO SEXTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΕΚΤΗ.

POST consulatum dominorum nostrorum Flauii Theodosii XIII. & Flauii Valentiniani III. semper Augustorum, XI. Kal. Augusti, qui dies secundum Ægyptios est XXVIII. Epiphi, Synodo in Ephesiorum metropoli congregata iuxta sanctionem Dei amantissimorum principum nostrorum, ac residentibus in episcopali æde Memnonis, religiosissimis episcopis Cyrillo Alexandria, qui & Cælestini quoque sacratissimi Romanorum ecclesiæ archiepiscopi locum obtinebar, & Arcadio episcopo & legato, & Philippo presbytero & legato, ceterisque qui supra recensiti sunt secundum superiorem sessionem; Petrus presbyter Alexandria, & primicerius notariorum dixit: Sancta & magna vestra Synodus omnem habens prouidentiam rectæ apostolicæque fidei, & dogmatū veritatis, prospiciens quoque disciplinæ & ordini ecclesiarum, definitionem protulit, quam præ manibus habentes, si placet sanctitati vestræ, legemus. Sancta Synodus dixit: Prolata definitio a sancto hoc & vniuersali Concilio legatur, & actorum monumentis inferatur.

Table with 10 columns and 20 rows of dots, serving as a grid for notes or a ledger.

ANNO CHRISTI 431.

Η εν Νικαία σύνοδος πρίν εξέ-
τετο πάντῳ.

Nicaena Synodus hanc ex-
posuit fidem.

ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ εἰς ἕνα
θεόν, πατέρα παντοκράτορα,
πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ποιη-
τῆν καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, ὁὐὸν τοῦ θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ
πατρὸς μονογενῆ, ὁμοῦσιν ἐκ τῆς οὐ-
σίας τοῦ πατρὸς θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ
φωτὸς, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀλη-
θινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμο-
ούσιον τῷ πατρί δι' οὗ πάντα ἐγένε-
το, ἃ τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἃ ἐν τῇ
γῆ. Ὁ δὲ ἡμᾶς ἑῶν ἀποστόλων, καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελ-
θόντα, καὶ σαρκωθέντα, ἐνανθε-
σθέντα, παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
οὐρανοὺς, καὶ ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς κα-
θήμενον, καὶ ἐρχόμενον κρῖναι ζῶν-
τας, καὶ νεκροὺς καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεύ-
μα. ἑῶν δὲ λέγοντας, ὡς ποτὲ ὅτε ἐκ
λυῶ, καὶ πρὶν γεννηθῆναι ἐκ τοῦ
θεοῦ, ὅτι ἐξ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἑτέρας
ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι,
ἢ ὑπερθεῖν, ἢ ἀλλοιωτὸν ὁὐὸν τοῦ
θεοῦ, ὅτι τοῖς ἀναθεματίζεαι ἡ ἀγία τοῦ
θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκ-
κλησία.

Ταῦτα τῆ ἀγία πνεύματος πάντας σω-
τήρια καὶ σωτηρίας ἐχόντων ὡς ἔστιν, ἐκ
δοξαζόντων εἰς ὠφέλησιν τῆς ἑσ-
οῦρα.

CREDIMVS in vnum Deum,
patrem omnipotentem, om-
nium visibilium & inuisibilium
factorem. Et in vnum Domi-
num Iesum Christum, filium Dei,
natum ex patre, hoc est, ex patris
substantia, vnigenitum; Deum de
Deo, lumen de lumine, Deum
verum de Deo vero; genitum,
non factum, consubstantialiam pa-
tri; per quem omnia facta sunt &
quæ in cælo, & quæ in terra. Qui
propter nos homines, & propter
nostram salutem descendit, & in-
carnatus est, & homo factus, pas-
sus est: & resurrexit tertia die, &
ascendit in cælos, & sedet in dex-
tera patris: & venturus est iudi-
care viuos & mortuos. Et in Spi-
ritum sanctum. Qui autem dicunt:
Erat aliquando quando
non erat; & antequam nasceretur
non erat; & quod factus est ex
non existentibus, aut ex alia sub-
stantia, vel essentia; aut qui fi-
lium Dei mutabilem, aut altera-
bilem esse affirmant; eos anathe-
matizat sancta Dei catholica &
apostolica ecclesia.

Huic sanctæ fidei omnes con-
sentire conuenit. Continet enim
pietatem, & quæ sufficiant ad to-
tius orbis vtilitatem. Quoniam
vero aliqui simulat quidem eam
se confiteri, eique consentire,
male autem interpretantur* sen-
suum virtutem, sicuti eis placet,
& circumueniunt veritatem, exi-
stentes filii erroris & perditionis;
opus fuit ex sanctis & ortho-
doxis patribus comparare testi-
monia, quæ satisfacere valeant,
quemadmodum intellexerint eam,

* eius vim
& sensum,

Concil. Tom. 5.

Nnn ij

ANNO CHRISTI 431.

& prædicare confisi sint : vt palam sit, quia omnes rectam & immaculatam habentes fidem, sic intelligunt, & interpretantur, & prædicant eam.

Petrus presbyter Alexandria, & notariorum primicerius dixit: Præ manibus habemus codices sanctissimorum patrum & episcoporum, diuersorumque martyrum : selegimus autem ex eis pauca capitula, quæ, si placet, relegemus. Flauianus Philippenfium episcopus dixit : Et hæc legantur, & gestis inferantur.

supra p. 496 & seqq.

Et lecta sunt exempla sanctorum patrum, sicut in gestis damnationis Nestorii posita sunt.

Incipiunt acta pertinentia ad Charisii relationem, quando is accessit ad sanctam Synodum aduersus quartodecimanos.

Αρχὴ τῆς κτ' Χαρίσιου βασιλικῆς, ὅτε παροῦσιν τῆς ἁγίας συνόδου κτ' τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτην.

Petrus presbyter Alexandria, & notariorum primicerius dixit:

SANCTA hac reuerendissimorum episcoporum sanctarum vbique existentium ecclesiarum Synodo, qui iuxta piissimorum, Christique amantium imperatorum nostrorum Theodosii & Valentiniani decretum, ex toto pene orbe in Ephesiorum metropoli conuenerunt, sessionem celebrante, fidemque, quæ per Spiritum sanctum a trecentis decem & octo sanctis patribus Nicææ quondam congregatis exposita fuerat, vim suam obtinere, & firmam permanere debere decernente, ac cetera quæ ad hæc pertinent, determinante; presbyter quidam Charisius nomine, sancta

ΚΑΤΑ θέσπισμα τῆς βίσεβερσάτων καὶ φιλοχρίτων βασιλέων, Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντιανουδ, συναχθείσης ἐν τῇ Εφεσίῳ μητροπόλει ἕως ἔπος εἰπεῖν τῆς οἰκουμένης τῆς ἁγίας τῆς συνόδου τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτων ἐπισκόπων τῆς ἀπανταχοῦ ἁγίων ἐκκλησιῶν, καὶ συνεδρευούσης, ὁμιλοῦσης τε κρατῆν καὶ βεβαίῳ ἐπὶ τὴν πίστιν τὴν ἐκτεθειμένην διὰ τῆς ἁγίου πνεύματος παρὰ τῆς ἁγίων πατέρων τῆς κτ' καιροῦ ἐν τῇ Νικαίῳ πόλει συναλεχθέντων, ὄντων τῶν δεκάτῳ τεσσαροσίων δέκα καὶ ὀκτώ, τυπούσης τε καὶ περὶ τούτων καθ' ὅν ἐδὲ ἔχον, Χαρίσιος ἰς ὄνοματι, πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος γεγονώς τῆς

ANNO CHRISTI 431.

Φιλαδελφείων πόλεως ἁγίας ἐκ-
 κλησίας, ἐδίδαξεν, ὅτι ἡνέσθη δὲ
 Λυδίας ὀρμωμύων αἰρετικῶν ἠδέ-
 λησαν τὴν μὲν ἑαυτῶν ἀφείναι πλά-
 νην, ὅπως ἐψαυ δὲ πρὸς τὸ τῆς
 ἀληθείας φῶς, καὶ μυσταγωγηθῆναι
 πα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ὁρθεῖ τε
 καὶ βίσεβῃ δόγματι. εἶτα δέον αὐ-
 τῶν ὅτι τὴν ἀλήθειαν χρεαζομη-
 θῆναι, μείζονος ἠπάτηται, καὶ οἷον
 ἐκ βόθρου πεπνυκασιν εἰς χεῖρονα
 βόθρου. ἐδίδαξε γὰρ, ὅτι Ἀντωνίου
 καὶ Ἰακώβου, πρεσβυτέρων ἔχοντες
 ὄνομα, κατῆλθον δὲ τῆς Κωνσταν-
 τίνου πόλεως, ὅπως ἔχοντες πα-
 ραδόσεως ἀπὸ Ἀναστασίου τοῦ ἱεροῦ, καὶ
 Φωτίου, συνόντων τοῦτον καὶ τῶν αἰ-
 ρετικῶν Νεστορίου, καὶ αὐτῶν δὲ πρε-
 σβυτέρων ἔχοντων ὄνομα. καὶ δέον
 τὴν τε βιαστικῶν καὶ δόποσικῶν
 ἀρὰδδον τῆς πίστεως, ἡ δὲ ἔξεντο
 καὶ καμροῖς πατέρες ἐν τῇ Νι-
 καέων συνελθόντες, παραδείναι τοῖς
 ἐκ πλάνης ὅπως ἐφοισιν εἰς ἀλή-
 θειαν, καὶ δὲ τῶν σκοποῖς εἰς τὸ φῶς
 ἔρχεσθαι ζητοῦσιν, * πρὸς ἐκδόμισαν
 ἐκδοσὶν ἕνα δόγματων ἀσεβῶν, ὡς
 ἐν ταύτῃ συμβόλου σωτηριολογίῳ,
 καὶ ταύτῃ καθυπογράψαι τῶν ἀ-
 θλῶν ἐκείνοις ἀρεσκῆσθαι, πάντα
 ἔχον ἀσεβείας νικῶντες ἐν τούτῳ.
 ὑπὲρ δὲ σαφιλωείας ἀρεσκῶν τῆν εἰ-
 ρημύων ἐντέτακται ὁ ὅτι δὲ δὲ λῆ-
 βελλος ἀπὸ τῆς μνημονωθέντος πρε-
 σβυτέρου Χαλεσίου, καὶ ἡ τῆς ἀσε-
 βῶν ἐκείνης ἐκδοσὶς κακοδοξίας, ἡ
 πρὸ τῆς ἐνανθεσθῆσεως τῆς μονογα-
 νοῦς ἡοδ τῆς θεοῦ, μὴ ὑπογραφῆς τῆς ἡπατημύων.

Philadelphienfium ecclesiae oeco-
 nomus significavit, haereticos
 quosdam Lydios, errore, quo te-
 nebantur, deserto, ad veritatis
 lumen redire, & in catholica ec-
 clesiae rectis ac piis dogmatibus
 institui voluisse: verum cum ad
 veritatem manu duci debuissent,
 in grauiorem errorem abductos,
 & velut ex fouca in foucam pe-
 iorem cecidisse. Exposuit enim,
 Antonium quemdam & Iaco-
 bum, presbyterorum nomen ha-
 bentes, ex vrbe Constantinopo-
 litana descendisse, literasque
 commendatitias cuiusdam Ana-
 stasii & Photii (qui & ipsi quo-
 que presbyteri vocabantur, Ne-
 storioque haeretico tunc tempo-
 ris adhaerebant,) secum detulif-
 se. Cumque oportuiffet, euange-
 licam, apostolicamque fidei tra-
 ditionem, quam olim sancti pa-
 tres apud Nicæam congregati ex-
 posuerunt, proponere his qui ex
 errore ad veritatem redire, & e
 tenebris ad lucem venire quare-
 bant; quamdam impiorum do-
 gmatum expositionem in sym-
 boli formam redactam obtrusif-
 se, vtque huic subscriberent, mi-
 seros illos induxiffe. Quæ fane
 res omnem impietatis modum su-
 perat. Ad exactam autem dicto-
 rum euidentiam, libellus a me-
 morato Charisto presbytero ex-
 hibitus, impiæque illius ac pra-
 uæ opinionis, quæ est de vnigeni-
 ti Filii Dei incarnatione, exposi-
 tio, vna cum illorum subscriptio-
 ne, qui decepti fuerant, hic in-
 terferuntur.

Libelli exhibiti a Charisio
presbytero.

Οἱ Ἰπποδάντες λιβελλοὶ παρὰ Χα-
ρείου πρεσβυτέρου.

ANNO
CHRISTI
431.

Charisius presbiter, & Philadel-
phiae aconomus, sanctissimæ
& religiosissimæ œcumenicæ
Synodo in Ephesorum metro-
poli congregatæ.

Τῆ ἀγιωτάτῃ καὶ θεοφιλεστάτῃ σω-
δῶ οἰκουμένην, σωελδοῦσιν ἐν
τῇ Εφεσίων μητροπόλει, παρὰ
Χαρείου πρεσβυτέρου καὶ οἰκο-
νόμου Φιλαδελφείας.

OMNES qui recte sapiunt ita
comparati sunt, vt honorem
semper, & quam decet obseruan-
tiam, spiritualibus maxime patri-
bus & doctoribus deferre deside-
rent. Si vero illos, qui docere de-
bent, talia de fide auditoribus in-
sonare contingat, quæ omnium
& aures & animos offendant;
tunc sane ordinem commutari
necesse est, & prauæ doctrinæ ma-
gistros a subiectis reprehendi.
Quia ergo ex horum numero v-
nus est Nestorius, prauæ opinio-
nis suæ fructum metens, ac pess-
ime affectus erga fidem in Chri-
stum, quique dum ea quæ non
conueniunt, frequenter inculca-
uit, vniuersum terrarum orbem
perturbauit, adeo vt Christi a-
mantes imperatores vestram san-
ctitatem in hunc locum conuo-
care coacti fuerint, quo sanæ fi-
dei dogmata confirmaret; idque
Dominus Deus pro sua clemen-
tia & benignitate exhibens, om-
nes vos patres sanctos eius rei cau-
sa hic congregauit: propterea
sanctitatis vestræ pedibus aduo-
lutus palam facio, non ipsum tan-
tum (Nestorium,) sed & Anasta-
sium & Photium presbyteros, ip-
siusque impietatis socios, eam-
dem infidelitatem in aliis ciuita-
tibus disseminare studentes, Iaco-
bo cuidam eadem, quæ ipsi, senti-
σαρλίωι παρσιβάζοντες, Ιακωβόν Ιηνα, ὅμοια αὐτοῖς φρονουῦντα,

ΕΥΧΗ μὲν ἅπασιν τοῖς ἐν Φρο-
νοδοσι, ἡμῶν αἰεὶ καὶ πρέπου-
σαν ἀδῶ πνευματικοῖς μάγιστα πα-
τράσι καὶ διδασκάλοις δότονέμεν· εἰ
δέ που συμβῆ ἑὸν διδάσκον ὀφεί-
λοντας ποιᾶν ταῖς ὑπὸ ἡμῶν ἐπι-
χρῶντες ἐν τῇ πίστει, οἷα τὰς ἀπαι-
των ἀνοίας καὶ καρδίας κατὰ βλαπῆν,
ἀνὰ τὴν τὴν ἄξιον ἀνταλλάττειν,
καὶ ἑὸν κακῶς διδάσκον ἐλομένους
ὑπὸ τῶν ἡσόντων διελέγεσθαι. ἐπεὶ
οὐκ εἰς τούτων ὑπαρξῶν Νεστόριος, ὁ τῆ
ιδίας κακοδοξίας ἑὸν καρπὸς δρε-
πόμνος, καί τις ἐν τῇ εἰς Χριστὸν πί-
στεως διακείμενος, διδάξας τε πλά-
κας ἀ μὴ προσήκει, πᾶσαν ὁμοίαν ὑφ'
ἡλίον διεπέραξεν, ὡς καὶ ἑὸν φιλο-
χεῖσις βασιλέας ἀνὰ τὰς ἀπὸ τῶν δε-
ασίαι, ἢ ὑμετέραν ἀγνοσίωμιν ἐν-
ταῦθα σωελδοῦσιν τὰ τῶν ὀρθοδοξίας
Ἰππικρατιῶν ἀδματῶν καὶ τῶν διὰ τῶν
ιδίαν Φιλανθοπίδου ὀδεασίαι πα-
ραχρῶν θεός, ἅπαντας ὑμᾶς ἀγίοις
πατέρας ἐν ταῦτα σωήγαγε τῶν παρ-
λεχθέντος ἐνεκεν· πύπου χρεῖν ἐγὼ
τῇ ὑμετέραν παρσιβίω ὀσιότητι, δι-
δάσκων, ὡς οὐ μόνον αὐτὸς, ἀλλ'
καὶ ἑὸν τούτου συμμετοχοὶ τῆς
ἀσεβείας, Αναστάσιον, καὶ Φώτιον,
ἑὸν πρεσβύτεροι τὴν αὐτὴν καὶ ἐν
ταῖς ἄλλαις πόλεσι κακοπίσαν δια-

ANNO CHRISTI 431.

συνεκρότησαν καὶ συγκροτοῦσι μέχρι τῆς δόξης, τραπεζῆς καὶ παρρησίας αὐτὰ μετὰ διδόντες ὃν καὶ διαγραμμάτων ἤδη ὡς ὀρθοδόξον συνέστησαν τοῖς θεοσεβέσταις τῆς Λυδῶν ἐπισκοποῖς. Ταῦτα δὲ ἴστω πολίται, ἃ πῶς ὑμετέρῳ πάντως ἀγνώσωμαι μαθοῦσαν κινήσας πρὸς κανονικῶν κατ' αὐτὴν ἡμελείαν, καὶ κατ' αὐτὴν συγκροτουμένων. Ἡ δὲ Φιλαδέλφειαν πόλιν τῆς Λυδίας καταλαβὼν, καὶ ἴνας τῆς ἀπλουτέστερον ἀπατήσας, κληρικῶν δὲ οὗτοι, πῶς τὴν Νικαίαν ἀγίων πατέρων ἐκδέσαν τῆς πίστεως ὀρθοδόξου, ἐπέρα ὑπὲρ πίστεως ἐκδέσας, μᾶλλον δὲ ἀπίστας, καὶ ἀπογράψαντες ἑρεσκύλασε. καὶ δὴ τῆτο πεποιήκασι, ὡς ἀπλούστεροι καὶ ἀπογράψαντες ὅτι δὴ ταῦτα, * Φησὶ, τῆ ὀρθοδόξου σοφίᾳ πίστεως ἡμῶν ἐκδέσας ἀίρετικῆς βλασφημίας πεπληρωμένῃ, ἔχουσα τε τὰς τῆς ὑπὲρ αὐτῆς συναρπαγῆτων ὑπογραφῶν σὺν ἡμῶν. ὡς αὐτῶν ἀναγνωσθῆναι ὅτι τῆς ὑμετέρας ὁμοιωσῆς, πρὸς τὸ ἐνοηθῆναι πῶς ὑπὲρ αὐτῶν μελετηθεῖσαν τὴν ὀρθοδόξου ἀναδοξίαν. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ γραμμάτια τῆς παρεχθέντων, ἐντα Ἰακώβῳ μὲν τῶν ἀίρετικῶν ποιαῦτα πολυμήσαντε μὲν προδοῦν ὀρθοδόξου, ἐμὲ δὲ, ὡς ἀίρετικόν, τῆς κοινωσίας, καὶ λειτουργίας ἐκάλυψαν, ὡς βλάσφημοι ὄντες, καὶ ὡς ὑποτέτακται. τούτων γὰρ ἀναγνωσθέντων, μαθήσεται πάντως ἡ ὑμετέρα θεοφιλία καὶ τῆς ὀρθοδόξου ἀναδοξίας ὑπὲρ αὐτῶν πολυμήσαντε. ἃ ἴνα ὁ θεὸς διὰ τῆς ὑμετέρας ἀγνώσεως εἰς τέλος καταργησῆται.

enti fauisse, & hucusque fauere, familiaritatis mensæque confortem illum adhibentes; quem etiam piissimis Lydiæ episcopis, veluti orthodoxum literis commendarunt. Hic autem talia perpetrare ausus est, qualia vestra sanctitas cum rescuerit, mouebitur haud dubie ad canonicam pœnam de eo, eiusque fautoribus sumendam. Nam postquam Philadelphiam Lydiæ ciuitatem venit, & quosdam e simplicioribus clericis fraude circumuenit, spreta fidei expositione per sanctos patres Nicææ edita, alteri cuidam fidei, aut perfidiæ potius, expositioni subscribere iussit. Et quidem hoc illi, vt simpliciores, fecerunt, subscribentes in hunc modum: Huic orthodoxæ fidei assentimur. Quæ quidem expositio hæretica blasphemia referta, illorumque qui ab ipso seducti sunt, subscriptionibus signata seruatur, & in vestra sanctitatis præsentia recitari eam postulo; vt hinc perspicuum euadat, illos orthodoxæ fidei euersionem molitos esse. Quin etiam recitari postulo literas quibus Iacobum hæreticum, talis temeritatis auctorem, orthodoxum esse testantur: me vero, tamquam hæreticum, a communionem ac sacrorum ministerio prohibuerunt; cum tamen pietatis sententiam, vt sequentia manifestabunt. Etenim his lectis, vestra erga Deum dilectio intelliget vti que, qualia aduersus orthodoxam fidem per audaciam ipsi machinati fuerint: quæ omnia Deus per vestram sanctitatem penitus abolebit.

* alii ἔγραψαν, sed legendum ἦν.

*Confessio fidei Charisii
presbyteri.*

Credo in vnum Deum, patrem omnipotentem, creatorem omnium, visibilium & invisibilium factorem. Et in vnum Dominum Iesum Christum, filium eius vnigenitum; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; consubstantialem patri. Qui propter nos, & nostram salutem descendit de cælis, & incarnatus est, & ex sancta Virgine natus, & homo factus est: crucifixus pro nobis, mortuus est; refurrexit tertia die, ascendit in cælos, & iterum venturus est iudicare vivos & mortuos. Et in Spiritum veritatis, paracletum, Patri & Filio consubstantialem: & in sanctam catholicam ecclesiam: in mortuorum resurrectionem: in vitam æternam.

Ego Charisius libellos, sicut prænotatum est, obtuli, meaque manu subscripsi.

Exemplum expositionis Symboli deprauati.

QVI vel nunc primum in ecclesiasticorum dogmatum disciplina accurate instituuntur, vel ab hæretico quopiam errore ad veritatem transire volunt, eos doceri, & confiteri oportet, in vnum nos Deum, Patrem sempiternum credere: qui neque posterius coepit esse; sed iam inde ab initio sempiternus Deus extitit: neque posterius euasit pater, quoniam semper & Deus & Pater fuit. Credimus etiam in vnum Dei Filium vnigenitum, ex patris substantia existentem, qui est

*Ομολογία πίστεως Χαρισίου
πρεσβυτέρου.*ANNO
CHRISTI
451.

Γισθῶ εἰς ἓνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, κτίστην ἀπάντων, ὁρατῶν τε καὶ ἀόρατων ποιητήν· καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, υἱὸν αἰῶνος, ἃ μονογενῆ, θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, ὃ δὲ ἡμᾶς καὶ ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθὼντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, σαρκωθέντα, γυναικῶτα ἐκ τῆς ἀγίας παρθένης, ἐνανθεσθῆσαντα, σαρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, ἁποθανόντα, ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀνελθόντα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ πάλιν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ἐκπαρευόμενον, ὁμοούσιον πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ εἰς ἀγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν· εἰς ἀδιάσπαστον νεκρῶν εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Εγὼ Χαρισίος δέδωκα τῶν λιβέλлов, ὡς προσηγήραται, ὑπογράψας χεὶρ ἐμῆ.

Ἰσον τῆς ἐκδόσεως τοῦ ᾠραπλάθεντος συμβόλου.

ΤΟΥΣ ἢ νῦν προσὸν παιδαγωγούμενους τῆς ἐκκλησιαστικῆς δογματικῆς πλὴν ἀκρίβειαν, ἢ ἐκ ἴσου ἀρετικῆς πλάνης μεδίσασθαι βουλομένους ἵππὶ πλὴν ἀλήθειαν, διδάσκειν * ὀφείλει, καὶ ὁμολογεῖν * ὅτι πσθλομῆ εἰς ἓνα θεόν, πατέρα αἰδιου, οὐθ' ἕτερον θεῶν ἁμῶν τῶ εἶναι, ἀλλ' αἰῶθεν ὄντα αἰδιου θεόν, οὐτε μὲν ἕτερον γεγονότα πατέρα, ἐπεδήπρ' αἰεὶ θεός τε ἰω καὶ πατήρ. πσθλομῆ ἢ εἰς ἓνα θεοῦ υἱὸν μονογενῆ, ἐκ τῆς οὐσίας ὄντα τ' πατρῶας, ὄντως

ANNO
CHRISTI
431.

πως υἱὸν, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας ὄντα,
οὐκ ἔστι καὶ πρῶτον υἱὸς, καὶ εἰς τὸ
πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ἐκ τῆς Θεοῦ πρῶ-

* ὁμοίως
* ἰσότητι

χρόνον οὐσίας, οὐκ υἱὸν, θεὸν δὲ ὄντα
τῆ οὐσία, ὡς ἐκείνης ὄν τῆς οὐσίας, ἥς
πρῶτον ὁ θεὸς καὶ πατὴρ, ὃς οὐκ ἔστι
κατ' οὐσίαν ὄντων * ἡμεῖς γὰρ, φησὶν,
οὐ τὸ πνεῦμα * ἐλάβομεν τῆ κόσμου,
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ Θεοῦ τῆς μητρὸς
κτίσεως * ἀποχρῆστας ἀπάσης, θεῶν ὁ
συνάλας, ὃς οὐκ ἔστι κατ' οὐσίαν ὄντων
ἰδιότητι λόγῳ παρὰ πᾶσαν πλὴν κτί-

* νομίζοντες
* νομίζοντες

σιν· ἢ οὐ κατ' οὐσίαν, ἀλλ' αἰπὰ δι-
μουρρίας ἐκ Θεοῦ * νομίζομεν ἔτι,
καὶ οὐτε υἱὸν * νομίζομεν, οὐτε δια-
υἱὸν πλὴν ὑπαρξίν εἰληφός. ὁμοιο-
γρομῶν ὁ πατέρα τέλειον προσώπου,
καὶ υἱὸν ὁμοίως, καὶ πνεῦμα δὲ ἅγιον
ὡσαύτως· σωζομένου τῆ λόγου τῆς
δυσθείας ἡμῖν, πρὸ πατέρω, καὶ υἱὸν,
ὁμοίως καὶ πνεῦμα ἅγιον, μὴ τρεῖς
ἕνας διαφοροῦς οὐσίας νομίζοντες, ἀλλ'
μῆ μίαν τῆ ταυτότητι τῆς θεότητος
γνωζομένην. καὶ δὲ καὶ πρὸ τῆς
οικονομίας, ἢ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας σω-
τηρίας ἐν τῇ κτ' Θεοῦ διαπότιν Χρι-
στὸν οἰκονομία ὁ δεσπότης ὅς ἐτέλει-
σε θεός, εἰδέναι, ὅτι ὁ δεσπότης θεός
λόγος αἰθερῶν εἰληφε τέλειον, ἐκ
σπέρματος ὄντα Ἀβραάμ, καὶ Δα-
υὶδ, καὶ τῆ διαγόρῳσιν τῆς θεῶν γε-
φῶν, τῆ πο ὄντα πλὴν φύσιν, ὅπρ ἦσαν
ἐκείνοι, ὡν πρ ἐκ σπέρματος ἢ, ἀν-
θεσπον τέλειον πλὴν φύσιν, ἐκ ψυχῆς
τε νοεῶς καὶ σαρκὸς σωζώτα ἀν-
θεσπίνης· ὃν ἀνθεσπον ὄντα καθ' ἡ-
μας τῆ φύσιν, πνεύματος ἀγίου δυνά-
μει ἐν τῆ τῆς θεοῦ μήτρα δια-
πλασθέντα, * γυρομῶν * ἰσὸν γυ-

* χροίται
* ὅτι

ναμῶς, καὶ γυρομῶν ἰσὸν νόμον, ἵνα
Concil. Tom. 5.

vere Filius, & eiusdem substantiae
cum eo, cuius est, & esse creditur
Filius. Et in Spiritum sanctum;
qui cum sit ex Dei substantia, Fi-
lius non est, sed substantialiter
Deus; utpote eius substantiae exi-
stens, cuius est Deus & Pater, ex
quo quidem est secundum sub-
stantiam. *Nos enim, inquit, non
spiritum mundi accepimus, sed spiritum
qui ex Deo est:* separans illum
ab uniuersa creatura, Deoq; con-
iungens, ex quo secundum substā-
tiam est peculiari ratione prae uniuersa
creatura, quam non essentialiter,
sed causalitate creationis ex
Deo censemus esse. Sed nec Fi-
lium illum putamus, neque per Fi-
lium suam subsistentiam habentem.
Confitemur autem patrem personam
perfectam, pari modo Filium, & Spiritum
sanctum similiter. Pietatis autem doctri-
nam integre retinemus, Patrem,
& Filium, similiter & Spiritum
sanctum, non tres aliquas diuersas
existimantes substantias, sed v-
nam idemtitate deitatis agnoscen-
dam. Quin de dispensatione quo-
que, quam salutis nostrae causa in
Christi Domini incarnatione Do-
minus Deus perfecit, nosse oportet,
Dominum Deum Verbum
hominem secundum naturam
perfectum, ex humana carne & a-
nima rationali consistentem, ex
Abrahae & Dauid femine assum-
psisse, ut diuinæ scripturae testan-
tur, hoc ipsum secundum natu-
ram existens, quod erant illi,
quorum e femine fuit. *Quem se-
cundum nostram naturam, nobis-
que similem hominem exi-
stentem, Spiritus sancti virtute in
utero Virginis formatum, factum
ex muliere, factum sub lege, ut
nos omnes filiorum adoptionem*

1. Cor. 1.
2. 12.

Matth. 1.
Rom. 1.

Galat. 4.

O O O O

ANNO CHRISTI 431.

iam olim prædestinatam recepturos, a seruitutis lege redimeret, inexplicabili quodam modo sibi coniunxit; ac ipsum quidem humano more morti obiecit, ex mortuis autem excitauit, & in cælum assumpsit, & ad dexteram Dei collocauit. Cum ergo super omnem principatum, & potestatem, & dominationem, & virtutem, & omne nomen, quod nominatur non solum in hoc sæculo, verum etiam in futuro, sit constitutus; ab vniuersa quoque creatura adoratur, tamquam inseparabilem habens cum diuina natura coniunctionem, cum respectu & ratione Dei omnis creatura adorationem ei tribuat. Neque duos Filios, aut duos Dominos

Ephes. 1. v. 21

* inducimus:

Galat. 3. v. 26. & alibi.

πάντας ἡμᾶς ἔξαρχοῦσθαι τῆς τῆ νομου δουλείας, τὴν πόρρωθεν θεωρησμένω ὑποστάσει ἀπολαβόντας, ἀπορρήτως συνηῆεν ἑαυτῷ. Ἐκείνου μὲν αὐτὸν καὶ νόμον ἀνεξέπαινον παρὰ τῶν κατὰ σκευάσας, ἐγγείρας ἐκ νεκρῶν, ἔκ ἀναρχῶν εἰς οὐρανόν, καὶ καθίσας ἐκ δεξιῶν τῆ θεοῦ. ὅθεν δὴ ὑπεράνω πάσης ὑπάρχων δόξης, καὶ δόξιοῦσας, καὶ κυριότητος, ἔκ δυνάμεως, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου ἐκ ἐν τῷ αἰῶνι τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ἔκ ἐν τῷ μέλλοντι, ἢ ἄρα πάσης τῆς κτίσεως δέχεται προσκύνῃσιν, ὡς ἀχώριστον πρὸς τὴν θεῖαν φύσιν ἔχων τὴν σὺν ἀφείαν, ἀναφορὰ θεοῦ καὶ ἐννοία πάσης αὐτῶ τῆς κτίσεως τὴν προσκύνῃσιν ἀπονεμύσης. καὶ οὔτε δύο Φαμίῶν υἱοῦ, οὔτε δύο κυρίους. ὅτι εἰς θεὸς κατ' οὐσίαν ὁ θεὸς λόγος, ὁ μονογενὴς υἱὸς τῆ πατρὸς, ὡς ἄρ' οὗτος συνημμένος τε καὶ μετέχων δεότητος κοινωνεῖ τῆς ἰσότητος ἀρχῆς τε ἔκ πηγῆς καὶ κύριος κατ' οὐσίαν ὁ θεὸς λόγος, ὡς συνημμένος ἔστος κοινωνεῖ τῆς ἰσότητος. Ἐκ δὲ τῆσ' οὔτε δύο Φαμίῶν υἱοῦ, οὔτε δύο κυρίους. ὅτι εἰς τῆ κατ' οὐσίαν ὄντος κυρίου τε καὶ ἰσότητος, ἀχώριστον ἔχον πρὸς αὐτὸν ἢ σὺν ἀφείαν ὁ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ληφθεὶς σωτηρίας σὺν ἀναφεία τῆ τε ὀνομασία καὶ τῆ ἰσότητος τε ἰσότητος ἔκ τῆ κυρίου, οὐχ ὡς ἄρ' ἡμῶν ἕκαστος κατ' ἑαυτὸν ὑπάρχων ἰσότητος. ὅθεν δὴ ἔκ πολλοὶ υἱοὶ καὶ μακάριον λεγόμεθα Παῦλον. ἀλλὰ μόνον ἔκ ἀφείαν ἔχων τῆσ' οὐσίαν πρὸς τὸν θεὸν λόγον σὺν ἀφεία. τῆσ' τε ἰσότητος ἔκ κυριότητος μετέχων, ἀναρρεῖ μὲν πάντων ἐννοίαν ἀνάδος ἰσότητος τε ἔκ κυρίων,

ANNO CHRISTI 431. ...

ANNO CHRISTI 431

Ἐρχέσθαι δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς πατρὸς (Ὁ) θεοῦ λόγον σωφειά παῖσιν ἔχον ἀντιπύ πύσιν, καὶ πύσιν ἐννοίᾳ, καὶ πύσιν θεωρεῖσιν, ὑπὸ ὧν δὴ καὶ πύσιν θεωροῦσιν, καὶ ἀναφορὰν θεοῦ, ὡς πατρὸς δεχόμενοι τῆς κτίσεως.

* ἴσως, ἴδον
 Ἐνα πύσιν (Ὁ) κύριον φανερῶν, καὶ κύριον Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ πᾶν ἐγένετο. Θεοτοκίᾳ μὲν (Ὁ) θεοῦ λόγον νοοῦντες, (Ὁ) κατ' οὐσίαν ἴδον θεοῦ καὶ κύριον, σωπενοοῦντες Ἰησοῦν φανερῶν, Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὃν ἔχρισεν ὁ θεὸς πνεύματι καὶ δυνάμει, ὡς ἐκ τῆς πατρὸς (Ὁ) θεοῦ λόγον (Ὁ) σωφειά ὑποπύσιν τε μετέχοντα καὶ κυριότητος ὅς καὶ δεύτερος Ἀδάμ καὶ (Ὁ) μακάριον καλεῖται Γαβριήλ, ὡς τῆς αὐτῆς μὲν φύσεως ὑπαρχῶν τῷ Ἀδάμ· ἀναδείξας δὲ ἡμῖν πύσιν μέλλουσαν κατὰ τὴν ἰσχυρίαν καὶ πύσιν ἐκείνου πύσιν ἀναφορὰν, ὅσην ἂν ἴδοντο ἔκ τῆς ἀπὸ ῥήσεως χρηματισμοῦ ὅτι τῆς μελλούσης κατὰ τὴν ἀνάστασιν πατρὸς (Ὁ) τῆς ὡφείοντων λυπηρῶν δεδωκότα πύσιν δεχόμενοι. (Ὁ) ὁμοίον δὲ ἴδον καὶ δεύτερος Ἀδάμ καλεῖται, ὡς πύσιν δεύτερον κατὰ τὴν ἰσχυρίαν· ἐπεὶ δὴ ἡμεῖς τῆς μὲν πατρὸς δεχόμενοι γέγονεν ὁ Ἀδάμ, τῆς θνητῆς, καὶ παθητῆς, καὶ πολλῶν γεμύσιν ὀδυνηρῶν, ἐκ τῆς δὴ καὶ πύσιν πατρὸς αὐτῶν εἰλήφοντο ὁμοίωσιν τῆς δευτέρας δὲ ἀνείδειξεν ὁ δευτέρου Χριστοῦ, ὅς ἐξ οὐρανῶν ὅτι τῆς μελλόντος φανείσιν, ἀπαντα ἡμᾶς εἰς πύσιν κοινωσίαν ἀξίων πύσιν οὐκίαν· ὃ γὰρ πατρὸς, φησὶν, ἀνθρώπου ἐκ γῆς γαίης, ὁ δεύτερος ἀνθρώπου ὁ κύριος ἐξ ἔχρισεν, ὅτι ἐστίν, ἐκείθεν ἀναφανέσθαι μέλλον ὅτι

per illam vero cum Deo Verbo coniunctionem efficit, ut nos omnem fidem, omnemque cogitationem & contemplationem de illo habeamus: quare etiam adorationem, ob eam quæ in Deum refertur habitudinem, ab vniuersa creatura suscipit.

Vnum igitur Filium & Dominum Iesum Christum, per quem facta sunt omnia, esse dicimus; primo quidem ac præcipue Deum Verbum, qui secundum essentiam Dei Filius & Dominus est, mente concipientes; simul vero etiam quod assumptum est, hoc est, Iesum a Nazareth, animo complectentes, quem Deus spiritu & virtute inunxit, tamquam in coniunctione cum Deo Verbo filiationis & dominationis participem. Qui etiam, iuxta beati Pauli doctrinam, secundus Adam appellatur, utpote eiusdem quidem existens cum Adam naturæ, demonstans autem nobis statum futurum. Tantum autem inter hunc & illum discrimen intercedit, quantum inter eum qui futuræ vitæ ineffabilia bona subministrat; & alterum, qui præsentium calamitatum initium causamque dedit. Appellatus est itidem secundus Adam, tamquam is, qui secundum statum nobis ostendit: siquidem status prioris mortalis, & passioni obnoxii, multisque miseriis referti, Adam auctor extitit, in quo etiam similitudinem ipsius haufimus: secundum vero statum Christum Dominus demonstravit; qui olim, cum de cælo apparuerit, omnes nos in suum adducet consortium. Primus enim homo, inquit, de terra terrenus, secundus homo Dominus de cælo, hoc est, inde appariturus,

Oooo ij

ANNO CHRISTI 431.

Ibid. 48.

vt omnes ad sui ipsius imitationem perducatur. Vnde addit: Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis celestis, tales & caelestes. &: Sicut portauimus imaginem terreni, portemus etiam imaginem celestis. Itaque in hoc ipso qui apparet, & ab omnibus qui iudicandi sunt palam cernitur, diuina natura occulte latitans iudicium exercebit. Nam tempora quidem ignorantia nostra despiciens Deus, nunc annuntiat hominibus, vt omnes ubique penitentiam agant; eo quod statuit diem, in quo iudicaturus est orbem in iustitia, in viro, in quo statuit, fidem prebens omnibus, suscitans eum a mortuis. Hæc est ecclesiasticorum dogmatum doctrina: & omnis qui diuersa ab his sentit, anathema sit. Omnis qui non accipit salutarem penitentiam, anathema sit. Omnis qui sacram paschatis diem non celebrat iuxta ritum sanctæ catholicæ ecclesiæ, anathema sit.

Athor. 17. v. 30.

Subscriptio eorum qui decepti fuerant.

*Badius Iunici

* R V D I V S Iconici Philadelphius Quartodecimanus, cognoscens veram orthodoxamque fidem, & rogans Theophanem sanctissimum episcopum, sanctissimæ catholicæque ecclesiæ me adiunxi; omnemque hæresim, & præcipue Quartodecimianorum, in qua ante errabam, anathematizo; ac præscriptæ orthodoxæ fidei expositioni assentior. Anathematizo etiam illos, qui sanctum paschatis diem aliter celebrant quam sancta catholica & apostolica ecclesia: adiurans Xou πίστεως· ἀνάθεμα ἐστίν καὶ ἑδὺ πάχα καὶ ὡς ἡ ἀγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ποιεῖ· ἐπομυμῆρος

τῶ πάντας εἰς μίμησιν ἀγὴν ἐαυτοῦ. ὅθεν ἐπάγεται ὁ οἶος ὁ ῥηϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ ῥηϊκοί, ἔοἰος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ ὁ ἐπουράνιος καὶ, καὶ ὡς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τῆς ῥηϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ἐπουρανοῦ. ἐν τούτῳ δὴ φαινομένη τε καὶ ἄρα πάντων ὁμομορφία τῆς κείνου μελλόντων, ἐν ἀφανεί τυχάνουσα ποιήσεται τὴν κείνου ἢ δὲ αὐτοῦ φύσις· ἑδὺ ῥηϊκοῖς τῆς ἀγνοίας ἡμῶν ὑπεβδόν ὁ θεός, παντὶ ἄρα γέλλει τοῖς ἀθεοποῖς πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν· καθότι ἐσπεν ἡμέραν, ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀδούρῃ, ὡ ὡλεσε, πῆσιν ἄρα ἁγίων, ἀναθήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. αὐτὴ τῆς ἐκκλησιαστικῶν δογματῶν ἢ διδασκαλία, ἔ πας ὁ ἐναντία τούτοις φρονῶν ἀνάθεμα ἐστω. πᾶς ὁ μὴ δεχόμενος τὴν σωτήριον μετανοίαν, ἀνάθεμα ἐστω. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν τὴν ἀγίαν ἡμέραν τῆς πάχα καὶ τῆς ἀγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας δεσπόν, ἀνάθεμα ἐστω.

Υπογραφή τῆς ἡπατημῶν.

* ΡΟΥΔΙΟΣ Ἰκονικοῦ Φιλαδελφεί, πεσσεκαδέκα πητης, ἐπηγοῖς τὴν ἀληθῆ πῆσιν τῆς ὀρθοδόξιας, καὶ παρακαλέσας τῆς ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Θεοφάνην, παροσῆλθον τῆ ἀγιώτατη καὶ καθολικῆ ἐκκλησία· καὶ ἀνάθεμα ἐστίν πᾶσαν αἵρεσιν ἑξαιρέτως δὲ τὴν τῆς πεσσεκαδέκα πητων, εἰς ἡ τὸ πασπερον ἐπιδωόμεν· ἔ σωπείμα τῆ παρογραμμένη ἐκδέσῃ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· ἀνάθεμα ἐστίν καὶ ἑδὺ τῆς πάχα καὶ ὡς ἡ ἀγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ποιεῖ· ἐπομυμῆρος

*Badius Iunici

*Goupin

*Goupin

ANNO CHRISTI 431.

πλω ἀγίαν κὺ ὁμοούσιον τριάδα, κὺ τὴν
ἑστέβαν κὺ νίκην τῆς δεσποτῶν τῶν οὐ-
κουμένης, Φλαυίου Θεοδοσίου, καὶ
Φλαυίος Οὐαλεντινίου, τῶν αἰωνίων
Αὐγούτων. εἰ δὲ ἕτερον παρασα-
λεύσω ποτέ, ὑποκείσθαι με τῆς τῶν νό-
μων αὐστηρίας. κὺ ὑποδυναγωδείσης
μοι τῆς ἐκείσεως, ὑπέγραψα διὰ Η-
συχίου Φλαυίου βουλευτοῦ, διὰ τὸ
γραμμάτα με μὴ εἶδέναι.

Ἡσυχίος Κερδανεπὶς Φλαυίος βυ-
λυθῆς, τεσσαρεσκαιδεκάτης, ὁπί-
γνοις τῆς ἀληθῆς πίστεως τῆς ὀρθοδόξιας, κὺ
παρακαλέσας προσήλθον τῆς ἀγιοτά-
της κὺ καθολικῆς ἐκκλησίας. ἐναντιο-
μασίῳ πάσας αἵρεσιν, ὁξυρέτως δὲ τῆς
τῶν τεσσαρεσκαιδεκάτων, κὺ συνήδε-
μαι τῆς περὶ γραμμένης ἐκείσεως τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως, ἀναθεμασίῳ κὺ
ἐδὲν μὴ ποιούτως τῆς ἀγίαν ἡμέραν τῆς
πάσχα καθὼς ἡ ἀγία κὺ καθολικὴ ἐκ-
κλησία ποιεῖ. * ἐπομυμῆδος τῆς ἀγίαν
τριάδα, ἐπὶ πλω ἑστέβαν κὺ νίκην τῆς
φιλοχρίτων βασιλέων, Φλαυίου
Θεοδοσίου, κὺ Φλαυίος Οὐαλεντινι-
νου, τῶν αἰωνίων Αὐγούτων. εἰ δὲ ἕ-
τερον παρασαλεύσω ποτέ, ὑποκεί-
σθαι με τῆς τῶν νόμων αὐστηρίας. καὶ
ὑπέγραψα τῆς ἐμῆς χερός.

Ρουφίνος Φιλαδελφεὺς, τεσσα-
ρεσκαιδεκάτης, ὁπίγνοις πλω ἀλη-
θῆς πίστεως τῆς ὀρθοδόξιας, ὁξυρέτως
παρακαλέσας τῆς ἀγιοτάτης καθολικῆς
ἐκκλησίας, καὶ ἀναθεμασίῳ πάσων
αἵρεσιν, ὁξυρέτως δὲ πλω τῆς τεσα-
ρεσκαιδεκάτων συνήδεμαι δὲ μὴ
παντὸς τοῦ οἴκου μου τῆς περὶ γραμ-
μένης ἐκείσεως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.
ἀναθεμασίῳ καὶ ἐδὲν μὴ ποιούτως
πλω ἀγίαν ἡμέραν τῆς πάσχα καθὼς ἡ ἀγία κὺ καθολικὴ ἐκκλησία ποιεῖ,

sanctam & consubstantialem tri-
nitatem, & Flauii Theodosii, Fla-
uiique Valentiniani, orbis terra-
rum dominorum, & semper Au-
gustorum, pietatem ac victoriam.
Si quid autem istorum vnquam
violauero, legum austeritati sub-
iacebo. Præcæta expositioni,
quod literarum rudis essem, per
Hefychium * Flauium senato-
rem subscripsi.

*Philadel-
phium

Hefychius Cerdanepii * Fla-
uius senator, Quartodecimanus,
vera orthodoxaque fide cognita,
ad sanctissimam & catholicam ec-
clesiam supplex accessi: omnem-
que hæresim, & eam potissimum
quæ est Quartodecimanorum, a-
nathematizo. præscriptæque or-
thodoxæ fidei expositioni adti-
pulo. Eos præterea, qui sanctum
paschatis diem iuxta sanctæ ca-
tholicæ & apostolicæ ecclesiæ ri-
tum non celebrant, anathemati-
zo; per sanctam & consubstantialem
trinitatem, & per Flauii
Theodosii, & Flauii Valentinia-
ni, Christianissimorum impera-
torum, semper Augustorum, pie-
tatem ac victoriam iurans. Quod
si quid vnquam istorum violauero,
legum feueritati subiacebo.
Et manu mea subscripsi.

*Philadel-
phius

Rufinus Philadelphius, Quar-
todecimanus, vera & orthodoxa
fide agnita, sanctissimæ catholicæ
ecclesiæ suppliciter aduolutus,
ecclesiæ suppliciter aduolutus,
omnem hæresim, & eam præci-
pue quæ est Quartodecimanoro-
rum, detestor, & cum vniuersa
domo mea præscriptæ orthodoxæ
fidei expositioni assentior. Illos
quoque qui sanctum paschatis
diem secus celebrant quam san-
cta & apostolica ecclesia, anathe-

Handwritten marginal notes in the left margin, including the word 'Cælestinus' and other fragments of text.

matizo; per sanctam & consubstantialiam trinitatē, & per Christianissimorum Flauii Theodosii, & Flauii Valentiniani semper Augustorum, pietatem & victoriam iurans: ac si quid vnquam istorum præuaricatus fuero, me legum seueritati cū tota mea domo subiectum fore. Et lectæ mihi huic fidei expositioni, vt quæ mihi placet, mea manu, meoque iudicio ac voluntate subscripsi.

Eugenius Philadelphius, Quartodecimanus, cognoscens cum omni domo mea veram & orthodoxam fidem, obsecrans sanctissimum episcopum Theophanem, accessi ad sanctissimam catholicam ecclesiam: & anathematizo omnem hæresim, præcipue vero Quartodecimanorum, & eos qui non celebrant sanctum diem paschæ sicut sancta & catholica ecclesia celebrat. Consentio vero cum omni domo mea præscriptæ expositioni orthodoxæ fidei, iurans per sanctam & consubstantialiam trinitatem, & per pietatem & victoriam Christianissimorum imperatorum, Flauii Theodosii, & Flauii Valentiniani semper Augustorum. si vero aliquid eorum præuaricatus fuero quandoque, subiaccere me cum omni domo mea legum seueritati. Et lectæ mihi expositioni, quæ & placuit, subscripsi manu mea.

Faustinus laicus Philadelphius, Quartodecimanus, cognoscens veram & orthodoxam fidem, obsecrans sanctissimum episcopum Theophanem, accessi ad catholicam ecclesiam: & anathematizo omnem hæresim, præcipue vero

δολικῆ ἐκκλησίᾳ καὶ ἀναθεματίζω

* ἐπομνύμῃρος τῆ ἀγίας ἑ ὁμοούσιου
 τετράδα, καὶ πῶν δισέβων καὶ νικῶν τῶν
 φιλοχρίτων βασιλέων, Φλαυίου
 Θεοδοσίου, καὶ Φλαυίου Οὐαλεντινια-
 νοῦ, τῶν ἀγιῶν Ἀγούρων εἰ δὲ ἡ
 τούτων παρασάλω ποτὲ, ὑποκει-
 δαί με τῆ τ νόμων ἀσπεία μὲ παν-
 τὸς τῆ οἴκου μου. καὶ ὑπαναγνωδεύσης
 μοι τῆς ἐκδέσεως, καὶ ἄρεσάσης μοι,
 ὑπέγραψα οἰκία μου χεῖ, τῆ
 ἐμαυτῆ γνώμη καὶ πρῶταίσι.

Εὐχρίσιος Φιλαδέλφει, τεσσαρεσ-
 καδεκάτης, Ἰππηνοῖς μὲ παντὸς τῆ
 οἴκου μου πῶν ἁληθῆ τῆς ὀρθοδόξιας
 πίστιν, παρακαλέσας τῶ ἀγιώτατον
 Ἰπποκοπον Θεοφάνην, πρῶτον τῶν
 τῆ ἀγιώτατη καθολικῆ ἐκκλησίᾳ καὶ
 ἀναθεματίζω πᾶσαν ἀρεσιν, Ἰσα-
 ρέτως ἢ πῶν τῶν τεσσαρεσκαδεκάτε-
 τῶν καὶ τῶν μὴ ποιούτων τῆ ἡμέραν
 τῆ πάσχα καθὼς καὶ ἡ ἀγία καθολ-
 ικῆ ἐκκλησία ποιεῖ. συνδέμα δὲ
 μὲ παντὸς τῆ οἴκου μου τῆ προγεγραμ-
 μῆ ἐκδέσε τῆς ὀρθοδόξου πίστεως,
 ἐπομνύμῃρος πῶν ἀγίων καὶ ὁμοούσιον
 τετράδα, καὶ πῶν δισέβων καὶ νικῶν τῶν
 φιλοχρίτων βασιλέων, Φλαυίου
 Θεοδοσίου, καὶ Φλαυίου Οὐαλεντι-
 νιανοῦ, τῶν ἀγιῶν Ἀγούρων εἰ δὲ
 ἡ τούτων παρασάλω ποτὲ, ὑπο-
 κείδαί με τῆ τῶν νόμων ἀσπεία μὲ
 παντὸς τῆ οἴκου μου τῆ τῶν
 νόμων ἀσπεία μὲ καὶ ὑπαναγνωδεύσης
 μοι τῆς ἐκδέσεως, καὶ ἄρεσάσης μοι,
 οἰκία χεῖ ὑπέγραψα.

Φαυστίνος λαϊκός Φιλαδέλφει,
 τεσσαρεσκαδεκάτης, Ἰππηνοῖς πῶν
 ἁληθῆ πίστιν τῆς ὀρθοδόξιας, καὶ πα-
 ρεκαλέσας τῶ ἀγιώτατον Ἰπποκο-
 πον Θεοφάνην, πρῶτον τῶν κα-
 τῶν πᾶσαν ἀρεσιν, Ἰσαρῆτως δὲ πῶν τῶν

ANNO
CHRISTI
431.

* Ἰππηνοῖς

ANNO CHRI
 431.
 πεσαρεσκαιδεκατητων, εις αυτην τε-
 ρον επλανωμην· και σωτηριαι της
 περιεγραμμενης εκδεσφ τ' ορθοδοξου
 πιστεως· αυταδεματιζω και τον μη ποι-
 ουωτας τ' αγιαν ημεραν τ' παχα κε-
 ρως η αγια και αποστολικη εκκλησια
 ποιει· επομνυμνος τ' αγιαν, και ομο-
 ουσιον τελαδα, ετιν δισεβειαν και νι-
 κλω τ' δεσποτων τ' οικουμηνικη, Φλα-
 υιου Θεοδοσιου, και Φλαυιου Ουα-
 λεντινιανοδ, τ' αιωνιων Αυγουστων.
 ει δε τι τυτων δρασαλδισω, υπο-
 κειδαται με τη τ' νομων αυτην· και
 υπαναγνωθεισος μοι της εκδεσφως,
 περισελδων μη παντος τ' οικου μου,
 τη δισεβει ταυτη πισφ υπεγραψα
 χει εμη.

Δαλματιος και Αλεξανδρος, χα-
 ει χρησταιμνοι παρα Ευδρουπου υιοδ
 Θεοδοριου τ' διλαβεσταιτου διακονου,
 επηγοντες τ' ορθοδοξου, και δρακα-
 λεσσαντες τ' διλαβεσταιτον επσκοπον
 Θεοφωλιω, περισελδου τη καθο-
 λικη εκκλησια, αυταδεματιζοντες πα-
 σαν αιρεσιν, εξαμερως τ' τ' πεσα-
 ρεσκαιδεκατητων, εν η επλανωμθη·
 και τον μη ποιουωτας τιω ημεραν τ'ε
 παχα καδως και ορθοδοξοι. και
 υπαναγνωθεισος ημιν της εκδεσφως,
 εξωμοσαμην τ' σεβασμιον ορκον της
 αγιας τελαδος, και τιν νικλω και σωτη-
 ριδυ τ' δεσποτων της οικουμηνικη,
 Φλαυιου Θεοδοσιου, και Φλαυιου
 Ουαλεντινιανοδ, τ' αιωνιων Αυγου-
 στων, μη παρασαλδισαι τι τ' περι-
 γεγραμμενων, και πισθισαντες μη τ'
 οικων ημιν, υπεγραψαμην.

Φλαυιανος Νυμφιδιανος Φιλα-
 δελφειδ, σχολαστικος, πασι τοις δογμασι και τοις εδου, τοις ουσι μη τ' τ' πεσα-
 ρεσκαιδεκατητων αιρεσφως, μη περισελδουμην τ' παρα τ' ορθοδοξου πι-

Quartodecimanorum, in qua
 prius erraueram : & consentio
 praescriptae expositioni ortho-
 doxae fidei, anathematizans & eos
 qui non celebrant diem sanctum
 paschae quemadmodum sancta &
 apostolica ecclesia celebrat; iu-
 rans per sanctam & consubstan-
 tialem trinitatem, & per pietat-
 em & victoriam Dominorum
 orbis terrae, Flauii Theodosii, &
 Flauii Valentiniani semper Au-
 gustorum. si vero aliquid horum
 praeuaricatus fuero, subiacere me
 legum seueritati. Et relecta mihi
 expositione, accedens cum omni
 domo mea huic pia fidei subscri-
 psi manu mea.

*Dalmatius & Alexander, ma-
 * Damalios
 nu vsi Eutropii filii Theodori re-
 uerendissimi diaconi, agnoscen-
 tes orthodoxam fidem, & obse-
 crantes sanctissimum episcopum
 Theophanem, accessimus ad ca-
 tholicam ecclesiam, anathemati-
 zantes omnem haeresim, praeci-
 pue vero Quartodecimanorum,
 in qua erraueramus; & eos qui
 non celebrat diem paschae quem-
 admodum orthodoxi. Et relecta
 nobis expositione, iurauimus ve-
 nerabile iuramentum sanctae tri-
 nitatis, & victoriam & salutem
 dominorum orbis terrae, Flauii
 Theodosii, & Flauii Valentiniani
 semper Augustorum, non tranf-
 gredi aliquid praescriptorum : &
 credentes cum domibus nostris
 subscripsimus.

Flavianus Nymphidianus Phil-
 adelphius, scholasticus, omni-
 bus dogmatibus & consuetudini-
 bus Quartodecimanorum haere-
 ticos, quae ab orthodoxa fide non

ANNO CHRISTI 431.

Εὐτύχιος διὰ Φιλαδέλφου Ἐπιγνοῖς πῶ ὀρθοδοξίῳ, καὶ παρακαλέσας τὸ ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον Θεοφάνη, πρὸς ἡλθὸν οἰκείᾳ μου τῇ γνώμῃ καὶ πρὸς αἰρέσιν τῆς ἀγίας τῆς θεοῦ καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀναθεματίζω μὲν πᾶσαν αἴρεσιν, ἑξαιρέτως δὲ πῶ τῆς πεσσερεσκαιδεκαλιπῶν, καὶ εὖ μὴ ποιουῦντας πῶ ἀγίαν ἡμέραν τῆς πάσχα καὶ τῆς ὀρθόδοξοι καὶ ἑξωμοσάμιω πῶ ἀγίαν τεράδα, καὶ πῶ δὲ σέβειαν τῆς φιλοχρίτων βασιλέων, Φλαυίου Θεοδοσίου, καὶ Φλαυίου Οὐαλεντιανοῦ, τῆς ἀγιῶν Αὐγουστῶν, εἰ πρὸς σαλῶσιν τῆς πρὸς γεραμμένων, ὑποκείδαι με τῆ τῆς νόμων αὐσπεία. καὶ ὑπέγραψα χεῖ ἐμῇ.

Παδικίου Φιλαδέλφου Ἐπιγνοῖς πῶ ὀρθοδοξίῳ, καὶ παρακαλέσας τὸ ὀρθόδοξον καὶ ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον Θεοφάνη, πρὸς ἡλθὸν τῆς ἀγίας τῆς θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀναθεματίζω πᾶσαν αἴρεσιν, ἑξαιρέτως δὲ πῶ τῆς πεσσερεσκαιδεκαλιπῶν· καὶ ἐπὶ μνημῖ τῆς σεβάσιμῳ ὀρκον, καὶ πῶ δὲ σέβειαν τῆς φιλοχρίτων βασιλέων, εἰ πρὸς σαλῶσιν τῆς πρὸς γεραμμένων, ὑποκείδαι με τῆ τῆς νόμων αὐσπεία. καὶ χρεῖδεις ὑπέγραψα διὰ Μαρτυρίου ἀναγιῶσου.

Εὐτύχιος γωεῖου Αὐλακος, ἑξαρῶς τῆς τῆς πεσσερεσκαιδεκαλιπῶν αἰρέσεως, Ἐπιγνοῖς τῆς ἄληθῆς πίστιν τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ πρὸς καλέσας τὸ ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον Θεοφάνη, καὶ τὸ ἀλαβέσατον Ἐπίσκοπον Ἰακώβον, καὶ τὸ ἀλαβέσατον πρὸς εὐπέρων Χαρίσιον καὶ οἰκονόμον, πρὸς ἡλθὸν τῆς ἀγιῶται τῆς θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας.

Concil. Tom. 5.

Eutychius per Philadelphum cognoscens orthodoxam fidem, & obsecrans sanctissimum episcopum Theophanem, accessi propria mea voluntate & proposito ad sanctam Dei & catholicam ecclesiam: & anathematizo quidem omnem hæresim, præcipue vero Quartodecimanorum, & eos qui non celebrant sanctum diem paschæ sicut orthodoxi: & iuravi per sanctam trinitatem, & per pietatem Christianissimorum imperatorum, Flauii Theodosii, & Flauii Valentiani, semper Augustorum, si quid transgressus fuero de his quæ præscripta sunt, subiacere me legum austeritati. Et subscripsi manu mea.

* Padicius Philadelphius cognoscens orthodoxam fidem, & obsecrans orthodoxum & sanctissimum episcopum Theophanem, accessi ad sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam Dei: & anathematizo omnem hæresim, præcipue vero Quartodecimanorum; iurans venerabile iusiurandum, & pietatem Christianissimorum imperatorum, si quid transgressus fuero de his quæ præscripta sunt, subiacere me legum seueritati. Et hæc probans, subscripsi per Martyrium lectorem.

Eutychius villæ Aulacis, princeps Quartodecimanorum hæreseos, cognoscens veram orthodoxamque fidem, & obsecrans sanctissimum episcopum Theophanem, & reuerendissimum episcopum Iacobum, & reuerendissimum presbyterum & œconomum Charisium, accessi ad sanctissimam Dei catholicam ecclesiam:

PPPP

& anathematizo omnem hæresim, præcipue vero Quartodecimanorum, in qua prius erravi: & consentio præscriptæ expositioni orthodoxæ fidei, anathematizans & eos qui non celebrant sanctum diem paschæ, sicut sancta catholica & apostolica ecclesia celebrat; iurans per sanctam & consubstantialem trinitatem, & per pietatem & victoriam dominorum orbis terræ, Flauii Theodosii, & Flauii Valentiniani, semper Augustorum: si vero aliquid de his præuaricatus vnquam fuero, subiacere me legum austeritati.

Patricius secundus presbyter de vico Paradioxylo, manu vtens Maximi compresbyteri, eo quod literas ignorem, cognoscens veram fidem orthodoxorum, & obsecrans Dei amantissimum episcopum Theophanem, & reuerendissimum presbyterum & œconomum Charisium rogans, accessi communicare cum sancta Dei ecclesia orthodoxorum fidei: & anathematizo omnem hæresim, præcipue vero Quartodecimanorum, & eos qui non celebrant sanctum diem paschæ sicut catholica Dei & apostolica ecclesia: iurans per sanctam & viuificam trinitatem, & per pietatem & victoriam dominorum orbis terræ, Flauii Theodosii, & Flauii Valentiniani, semper Augustorum: si vero de his aliquid præuaricatus fuero, subiacebo legum seueritati.

ἀγίαν καὶ ζωοποιὸν τετράδα, καὶ τὴν βίσεβειαν καὶ νίκην τῆς δεσποτῶν τῆς οἰκουμένης, Φλαυίου Θεοδοσίου, καὶ Φλαυίου Οὐαλεντινιανοῦ, τῆς αἰωνίων Ἀγγυρῶν· εἰ δὲ ἡ πούτων παρασάλθω, ὑποκείσομαι τῆς τῆς νόμων ἀσπείας.

καὶ ἀναθεματίζω πάντας αἵρεσιν, ἔξαιρέτως δὲ τὴν τεσσαρεσκαιδεκαητῶν, εἰς τὴν τὸ ἑσπέρῳ ἐπιπληρώμεν καὶ συνπίδεμα τῆς ἁγιογραφημένης ἐκείνης τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἀναθεματίζων καὶ εὐὸν μὴ ποιῶντας τὴν ἀγίαν ἡμέραν τῆς πάσχα, καθὼς ἡ ἀγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ποιεῖ· ἔξομνύμεν τὴν ἀγίαν καὶ ὁμοούσιον τετράδα, καὶ τὴν βίσεβειαν καὶ νίκην τῆς δεσποτῶν τῆς οἰκουμένης, Φλαυίου Θεοδοσίου, καὶ Φλαυίου Οὐαλεντινιανοῦ, τῆς αἰωνίων Ἀγγυρῶν· εἰ δὲ τούτων ἡ παρασάλθω, ὑποκείσομαι μετὰ τῆς τῆς νόμων ἀσπείας.

Γατελιμὸς δὲ ἑσπέρῳ πρεσβύτερος κώμης Γαροδοξύλου, χρηρῆσιμα μὲν ὡς Μαξίμου τῆς συμπρεσβυτέρου μου, διὰ τὸ χράματά με μὴ εἶδεναι, ἔπηγοῖς τὴν ἀληθῆ πίστιν τῆς ὀρθοδόξιας, καὶ παρεκαλέσας τὸν θεοφιλέστατον ἑπισκοπὸν Θεοφάνην, καὶ τὸν βίσεβειστον πρεσβύτερον καὶ οἰκονόμον Χαερίσιον ἀξιώσας, προσήλθον τῆς κοινωνήσαι τῆς ἀγίας τῆς θεοδ' ἐκκλησίας τῆς ὀρθοδόξων πίστεως· καὶ ἀναθεματίζω πάντας αἵρεσιν, ἔξαιρέτως δὲ τὴν τεσσαρεσκαιδεκαητῶν, καὶ εὐὸν μὴ ποιῶντας τὴν ἡμέραν τὴν ἀγίαν τῆς πάσχα, καθὼς ἡ καθολικὴ τῆς θεοδ' καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία· καὶ ἔξομνύμεν τὴν ἀγίαν καὶ ζωοποιὸν τετράδα, καὶ τὴν βίσεβειαν καὶ νίκην τῆς δεσποτῶν τῆς οἰκουμένης, Φλαυίου Θεοδοσίου, καὶ Φλαυίου Οὐαλεντινιανοῦ, τῆς αἰωνίων Ἀγγυρῶν· εἰ δὲ ἡ πούτων παρασάλθω, ὑποκείσομαι μετὰ τῆς τῆς νόμων ἀσπείας.

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO
CHRISTE
431.

Stratonicus Ammonii, Philadelphius Quartodecimanus, cognoscens catholicam fidem, & obsecrans sanctissimum episcopum Theophanem, accessi ad sanctam Dei catholicam ecclesiam: & anathematizo omnem hæresim, præcipue vero Quartodecimanorum, & qui non celebrant sanctum diem Paschæ, sicut catholici: & iuravi per sanctam Trinitatem, & per pietatem Christianissimorum imperatorum nostrorum Flauii Theodosii, & Flauii Valentiniani semper Augustorum: si autem transgressus fuero de his omnibus quæ præscripta sunt, subiacere me legum seueritati. Et subscripsi per nepotem meum Alexandrum, eo quod literas ignorarem.

Theodorus, & Alexander, & Philadelphus, scribentes per vnum ex nobis, id est Alexandrum, cognoscentes catholicam fidem, & obsecrantes sanctissimum episcopum Theophanem, accessimus ad sanctam Dei catholicam & apostolicam & orthodoxam ecclesiam; & anathematizamus omnem hæresim, præcipue quæ dicitur Catharon; & qui non faciunt sanctum diem Paschæ, sicut catholici: & iuramus per sanctam Trinitatem, & per pietatem & victoriam dominorum orbis terræ, Flauii Theodosii, & Flauii Valentiniani semper Augustorum: si autem transgressi fuerimus quid de his omnibus quæ præscripta sunt, subiacere nos legum seueritati. Et relectæ nobis huic expositioni subscripsimus.

* Marinianus Euethii, manu vtens Neotorii lectoris *Marinus catholicæ fidei, cognoscens catholicam fidem, & obsecrans sanctissimum episcopum Theophanem, accessi ad sanctam Dei catholicam & apostolicam ecclesiam; & anathematizo omnem hæresim, præcipue autem Quartodecimanorum, & qui non celebrant sanctum diem Paschæ, sicut catholici: & iuravi venerabili sacramento, si transgressus fuero quid de his omnibus quæ præscripta sunt, subiacere me legum seueritati. Et subscripsi.

Cyriacus Philadelphius, Nouatianæ hæreseos, cognoscens orthodoxam fidem, & obsecrans sanctissimum episcopum Theophanem, accessi ad sanctam Dei catholicam & orthodoxorum ecclesiam; & anathematizo omnem hæresim, præcipue vero Catharorum: & iurans venerabili sacramento, si quid præuaricatus fuero de his omni-

Concil. Tom. 5.

Pppp ij

bus quæ præscripta sunt, subiicere me legum seueritati. Et relecta mihi expositione, subscripsi per Eusebium Syrum Calliopium.

Auxonius Philadelphius, Nouatianus, cognoscens catholicam fidem, & obsecrans sanctissimum episcopum Theophanem, accessi ad sanctam Dei catholicam & orthodoxorum ecclesiam: & anathematizo omnem hæresim, præcipue autem Nouatianorum: & consentio cum omni domo mea præscriptæ expositioni catholicæ fidei, iurans venerabili sacramento per sanctam & consubstantialem trinitatem, & per pietatem & victoriam dominorum imperatorum, Flauii Theodosii, & Flauii Valentiniani, semper Augustorum: si autem aliquid horum præuaricatus fuero, subiicere me cum omni domo mea legum seueritati. Et perlecta mihi expositione, & complacens, subscripsi manu mea.

Diomedes habitans in vico Caccaba, cognoscens catholicam fidem, & obsecrans sanctissimum Theophanem episcopum, accessi propria mea voluntate, & spontaneo proposito ad sanctam Dei catholicam & apostolicam orthodoxorum ecclesiam: & anathematizo omnem hæresim, præcipue vero * Tetraditarum, in qua prius erraueram: & iuro per sanctam & consubstantialem trinitatem, & per victoriam & pietatem dominorum orbis terræ, permanere me in his quæ præscripta sunt, & in nullo transgredi, sed in omnibus custodire permanentem catholicam fidem: si vero inuentus fuero vnquam præuaricari aliquid eorum quæ mihi placent, subiicere me legum seueritati. Et audiens expositionem, subscripsi manu mea.

*Quartodecimanorum,

Iulianus Philadelphius, cognoscens catholicam fidem, accessi ad sanctam Dei catholicorum ecclesiam: & anathematizo omnem hæresim, præcipue autem Quartodecimanorum: & iuro per venerabile sacramentum, si quid transgressus fuero de his omnibus quæ præscripta sunt, subiicere me legum seueritati. Et complacens, per Martyrium lectorem subscripsi.

Zenon chorepiscopus Quartodecimanorum hæreseos, cognoscens veram fidem catholicorum, & obsecrans sanctissimum episcopum Theophanem, & reueren-

ANNO
 CHRISTI
 431.

diffimum Iacobum chorepiscopum, & reuerendissimum presbyterum & œconomum Charisium, accessi ad sanctam Dei & catholicam ecclesiam: & anathematizo omnem hæresim, præcipue vero Quartodecimanorū, in qua prius erraueram; & consentio præscriptæ expositioni orthodoxæ fidei, anathematizans & eos qui non celebrant sanctum diem Paschæ, sicut sancta catholica ecclesia celebrat: iurans per sanctam & consubstantialem trinitatem, & per pietatem & victoriam dominorum orbis terræ Flauii Theodosii, & Flauii Valentiniani, semper Augustorum: si vero de his aliquid præuaricatus fuero vnquam, subiacere me legum seueritati. Manum vero accommodaui pro eo ego Flauius Palladius, eo quod præfens diceret, literas se ignorare.

Ὁρθῶ τῆς σωόδου περὶ τῆς πίστεως,
 ἐν ᾗ καὶ περὶ ὧν ἀνωτέρω
 ὁ Χαρίσιος.

*Synodi decretum de fide, ubi et
 de his quæ retulit Cha-
 risius.*

ΤΟΥΤΩΝ ἴσιν ἀναγνωθέντων, ὥρισεν ἡ ἀγία σωόδου, ἐτέρου πίστιν μηδενὶ δεῖναι φέρειν, * ἢ ἡρω συζυγῆσαι, ἢ συνιδέναι ἄλλὰ πλὴν ὁμοδοξοῦσαν παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαίᾳ καὶ ἄλλων συνελθόντων ἐν ἀγίῳ πνεύματι: τῶν δὲ πλεονάζοντων ἢ συμπόσαι πίστιν ἐτέραν, * ἢ ἡρω φρονομίζεν, ἢ φρονοφίρειν τοῖς ἐθέλουσιν ἐπισηρῆσαι εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ἢ εἰς ἑλλωισμόν, ἢ εἰς ἰσαδισμόν, ἢ εἰς ἀρέσσεως οἰασθησῶν τούτοις, εἰ μὲν εἴεν ἐπίσκοποι ἢ κληρικοί, ἀλλοθίοις ἐπὶ τῶν ἐπισκοπῶν τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ τῶν κληρικών τῶν κλήρου· εἰ δὲ λαϊκοὶ εἴεν, ἀνάθεμα ἔστω.

Κατὰ τὴν ἴσιν δὲ ἕσπον, εἰ φρονοφίρειν ἢ φρονοφίρειν, εἴτε ἐπίσκοποι, εἴτε κληρικοί, φρονοῦντες ἢ διδάσκοντες πρὸς τὴν * φρονομιαν εἰς ἑκάστην ἀπὸ Χαρισίου πρεσβυτέρου περὶ τῆς ἐναντιώσεως τῶν μονοθιμῶν ἢ ὁδῶν τῆς θεοῦ,

HIS igitur perlectis, statuit sancta Synodus, alteram fidem nemini licere proferre, aut conscribere, aut componere, præter definitam a sanctis patribus, qui in Nicæa cum Spiritu sancto congregati fuerunt. Qui vero aut fuerint aut componere fidem alteram, aut proferre, vel offerre conuerti volentibus ad agnitionem veritatis, siue ex gentilitate, siue ex Iudaismo, siue ex qualicumque hæresi; hos quidem, si sunt episcopi aut clerici, alienos esse episcopos ab episcopatu, & clericos a clericatu decreuit: si vero laici fuerint, anathemati subiici.

Simili etiam modo si qui inuenti fuerint, vel episcopi, vel clerici, vel laici, siue sentire, siue docere ea quæ continentur in oblatâ expositione a Charisio presbytero de vnigeniti Filii Dei in-

carnatione, siue scelerata & peruerfa Nestorii dogmata, quæ & subnexa sunt, subiaceant sententiæ sanctæ huius & vniuersalis Synodi: vt videlicet episcopus quidem remoueat ab episcopatu, & sit depositus; clericus vero similiter excidat a clericatu: si vero laicus quis sit, & ipse anathematizetur, sicut superius dictum est.

ἤγνω τὰ μαρὰ καὶ διεγραμμένα Νεστορίου δόγματα, ἀ καὶ ὑποτέτακται, ὑποκαίωσαν τῇ διαφορᾷ τῆς ἀγίας τῆς καὶ οἰκουμένης συνόδου ὡσεὶ διλονόη (Ϡ) μὲν Ἐπισκοπον ἄλλοτελοῦσαι τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ εἶ) καθημιμύρον, (Ϡ) δὲ κληρικὸν ὁμοίως ἐκπίπτειν τῷ κλήρου. εἰ δὲ λαϊκὸς τις εἴη, καὶ οὔτοι ἀνάθεμα πζέδωσαν, καθὼς παρέρρηται.

ANNO
CHRISTI
431.

Supr. p. 508.
& seqq.

Postea lecta sunt exempla ex codice Nestorii, quæ supra in gestis damnationis eius habentur. Quibus exemplis subiunctum est.

Petrus presbyter Alexandria, & notariorum primicerius dixit: Ecce palam in his ait, quia ante eum nullus doctorum hoc locutus est populis.

Et subscripserunt omnes.

Cyrillus episcopus Alexandria subscripsi, pronuntians cum sancta Synodo.

Arcadius episcopus & legatus sedis apostolicæ subscripsi, pronuntians cum sancta Synodo.

Iuuenalis episcopus Hierosolymitanus subscripsi, pronuntians cum sancta Synodo.

Proiectus episcopus & legatus sedis apostolicæ subscripsi, pronuntians cum sancta Synodo.

Flauianus episcopus Philippen-
sum subscripsi, pronuntians simul cum sancta Synodo.

Philippus presbyter sedis apostolicæ & legatus subscripsi, pronuntians cum sancta Synodo.

Firmus episcopus Cæsareæ subscripsi, pronuntians simul cum sancta Synodo.

Memnon episcopus Ephesi subscripsi, pronuntians simul cum sancta Synodo.

Acacius misericordia Dei episcopus Melitinarum, consentiens sanctæ Synodo in supradicta sententia, subscripsi.

Theodotus episcopus Ancyræ, consentiens sanctæ Synodo, subscripsi.

Palladius gratia Christi episcopus Amasenorum, consentiens sanctæ Synodo in suprascripta sententia, subscripsi.

Amphilochius episcopus Sidæ subscripsi, pronuntians simul cum sancta Synodo.

Iconius episcopus Gortynæ Cretæ subscripsi, pronuntians simul cum sancta Synodo.

Daniel Colonia subscripsi simul cum sancta Synodo.

Perigenes episcopus Corinthi subscripsi, pronuntians simul cum sancta Synodo.

Berinianus episcopus Pergæ metropolis subscripsi per Timotheum presbyterum.

Seuerus episcopus Synnadorum subscripsi.

Rheginus episcopus Constantiæ Cypri subscripsi.

*Herennianus episcopus Myron
subscripsi.

Valerianus episcopus Iconii subscripsi.

Pius episcopus Pisinuntorum me-

*Serenia-
nus epi-
scopus
Myrensiu

ANNO
CHRISTI
431.

tropolis subscripsi.

Cyrus minimus episcopus Aphrodisiadis subscripsi.

Meonius episcopus ecclesiæ quæ est Sardibus Lydiæ, subscripsi.

Hellanicus episcopus Rhodi subscripsi.

Dalmatius episcopus Cyzici subscripsi.

Aristonicus episcopus Laodicæ subscripsi.

Paralius episcopus Andraporum subscripsi.

Olympius episcopus Claudiopolis subscripsi per episcopum Epiphanium & Theosebium.

*Donatus *Dinatus episcopus Nicopolis Epiri subscripsi.

Domninus episcopus ciuitatis Cotiæ subscripsi.

Eustathius episcopus ciuitatis Docimi subscripsi.

Epiphanius episcopus ciuitatis Cratiæ subscripsi.

Gregorius episcopus ciuitatis Cerasuntis subscripsi.

Helladius episcopus Adramyti subscripsi.

Anysius episcopus ciuitatis Thebarum Græciæ subscripsi.

Domninus episcopus ciuitatis Opuntis subscripsi.

Callicrates episcopus ciuitatis Naupaeti subscripsi.

Nicias episcopus ciuitatis Megarensium subscripsi.

Callinicus episcopus Apamiæ subscripsi.

*Crusæ Petrus episcopus minimus ciuitatis *Pruseos subscripsi.

*Euprepus episcopus Bizæ *Eutrepus episcopus Vizes subscripsi.

Dion episcopus ciuitatis Thebarum subscripsi.

Perrebius episcopus Saltuū Thesalonicensium subscripsi.

Paulus episcopus ciuitatis Anthedonis subscripsi.

donis subscripsi.

Theodorus episcopus ciuitatis Aninyfiorum subscripsi.

Eusebius episcopus Heracleæ subscripsi.

Ioannes episcopus Lesboselenensis subscripsi.

Senecion episcopus Codrinæ ciuitatis subscripsi.

Tribonianus episcopus ecclesiæ quæ est Primopolis, subscripsi.

Martyrius episcopus ciuitatis Helystrorum subscripsi.

Nesius episcopus Corybrassi subscripsi.

Acacius episcopus Cotenorum subscripsi.

Ablaius episcopus ciuitatis Amorii subscripsi.

Heracleon, qui & Theophanius, episcopus Trallianorum, subscripsi.

Philippus episcopus Pergami subscripsi.

Daphnus episcopus ciuitatis Magnesiæ Mæandri subscripsi.

Eusebius episcopus Magnesiæ ciuitatis Sipyli subscripsi.

Anderius minimus episcopus Chersonesi subscripsi.

Paulus minimus episcopus ciuitatis Lampæ subscripsi.

Eutropius minimus episcopus ciuitatis Euasorum subscripsi.

Seuerus minimus episcopus prouinciæ Pisidiæ, ciuitatis Sozopolis, subscripsi.

Siluanus episcopus ciuitatis Chæretaporum subscripsi.

Commodus minimus episcopus Tripolitanus subscripsi.

Constantius episcopus ciuitatis Diocletianorum subscripsi.

Nestorius episcopus Sionis subscripsi.

Aphobius minimus episcopus *Colueos subscripsi.

*Colonæ

- *Dioscorus * Phoscus episcopus ciuitatis Thyatiræ subscripsi.
Paulus episcopus Dardanorum subscripsi.
Limenius episcopus ciuitatis * Settenorum subscripsi.
* Sellæ Dorotheus episcopus ciuitatis Myrines subscripsi.
Theodorus episcopus Attaliæ subscripsi.
Aphthonetus minimus episcopus Heracleotarum, ciuitatis Lampis, subscripsi.
Philetus minimus episcopus Amyzonis subscripsi.
Spudadius minimus episcopus Caramorum subscripsi.
Docimasius episcopus ciuitatis Maroniæ subscripsi.
Ennepius episcopus Maximianopolis subscripsi.
Euthalius episcopus ciuitatis Colophonis subscripsi.
Lucianus episcopus ciuitatis Toperi subscripsi.
*Taborum Rufinus episcopus ciuitatis * Gabarum subscripsi.
Romanus episcopus ciuitatis Raphiæ subscripsi.
Fidus episcopus Ioppes subscripsi.
Hesy chius episcopus ciuitatis Parii subscripsi.
Timotheus episcopus ciuitatis Termesi & Eudociadis subscripsi.
Eucharis episcopus ciuitatis Dyrrachii subscripsi.
Euagrius episcopus ciuitatis Solorum Cypri subscripsi.
*Sefenniorum Nectarius episcopus ciuitatis * Caforum subscripsi.
Agathocles episcopus ciuitatis * Coloniae * Coronæ subscripsi.
*Eanus * Ioannes episcopus Sycamazonis subscripsi.
*Iffodorum Ædcius episcopus * Sydorum subscripsi.
Secundianus episcopus ciuitatis Lamie subscripsi.
Nunechius episcopus ciuitatis Selgæ subscripsi.
Matidianus episcopus Coracefii subscripsi.
Cyrillus episcopus * Cilinensis * Pylari subscripsi per manum Selenspondii presbyteri.
Sapricius episcopus Paphi Cypri subscripsi.
Themistius minimus episcopus ciuitatis Iassi subscripsi.
* Chromatius minimus episcopus ciuitatis Alindorum subscripsi.
Eudoxius episcopus ciuitatis Chomatis subscripsi.
Libanius episcopus Palæopolis subscripsi.
* Tarianus episcopus ciuitatis * Maris- Lyrbæ subscripsi.
Alexander episcopus Arcadiopolis subscripsi.
Theodotus episcopus Nysæ subscripsi.
Rhodon episcopus Palæopolis Asiæ subscripsi.
* Tychicus minimus episcopus ciuitatis Erythrorum subscripsi.
Eugenius episcopus ciuitatis Apolloniadis subscripsi.
Aetius episcopus ciuitatis Pæoniorum Helleponti subscripsi.
Timotheus episcopus ciuitatis Thermanorum Helleponti subscripsi.
Archelaus episcopus Myndi subscripsi.
Apellas minimus episcopus Cibræ subscripsi.
Philadelphus minimus episcopus Gratianopoleos subscripsi.
Eutherius minimus episcopus Stra-

ANNO
 CHRISTI
 431.

- Stratonicensium Lydiæ subscripsi.
- Ioannes minimus episcopus Aurelianopolis subscripsi.
- Maximus minimus episcopus Cumæ subscripsi.
- Theodosius minimus episcopus ciuitatis Mastaurorum subscripsi.
- Modestus episcopus ciuitatis Aneatarum subscripsi.
- Thomas episcopus Valentianopolis subscripsi.
- Eusebius episcopus Clazomenitanus subscripsi.
- Eusebius episcopus Asponsorum subscripsi.
- Euporus episcopus ciuitatis Hypæporum subscripsi.
- Saidas episcopus Phænis subscripsi.
- Domnus episcopus Orcistenfis subscripsi.
- Ioannes episcopus Augustopolitanus subscripsi.
- Petrus episcopus Parembolarum subscripsi.
- Netoras episcopus Gazæ subscripsi.
- Zenon episcopus Curii Cypri subscripsi.
- Euoptius episcopus Ptolemaidis Pentapoleos subscripsi.
- Macarius episcopus Metelitenfis subscripsi.
- Eusebius episcopus Pelusii subscripsi.
- Hermogenes episcopus Rhinocurorum subscripsi.
- Marinus episcopus Heliopolitanus subscripsi.
- Ioannes episcopus Hephæsti subscripsi.
- * Heraclius episcopus Tamiatensis subscripsi.
- Theon episcopus Sethroeti subscripsi.
- Solon episcopus ciuitatis Caraliæ subscripsi.
- Alypius episcopus ciuitatis Selenuntis subscripsi.
- Macedonius episcopus Xoensis subscripsi.
- Petrus episcopus Oxyrinchi subscripsi.
- Metrodorus episcopus Leontorum subscripsi.
- Paulus episcopus Flauonenfis subscripsi.
- Ammonius episcopus Panephyfi subscripsi.
- Publius episcopus * Oluiorum * Olbiæ subscripsi.
- Hieraces episcopus * Aphnaitidis * Aphnaitidis subscripsi.
- Samuel episcopus Dysthenfis subscripsi.
- Sosipater episcopus Septimiacæ Libyæ subscripsi.
- Isaac episcopus Elearchiæ subscripsi.
- Isaac episcopus Tauæ subscripsi.
- * Heraclius episcopus Thyncos subscripsi.
- Theonas episcopus Psynchi subscripsi.
- Cyrus episcopus Achæorum subscripsi.
- Eulogius episcopus Terenuthidis subscripsi.
- Alexander episcopus Cleopatriadis subscripsi.
- Siluanus episcopus Coprithidis subscripsi. Ego autem Heraclius episcopus pro eo subscripsi, quod ægrotaret.
- Adelphius Onupheos episcopus subscripsi.
- Abraam episcopus ciuitatis Ostracinæ subscripsi.
- Athanasius episcopus Paralii subscripsi.
- Adelphius episcopus Saensis subscripsi.

Concil. Tom. 5.

Lampetius episcopus Cassi subscripsi.

Chrysaorius episcopus Aphroditis subscripsi.

Ammon episcopus Buti subscripsi.

Euty chius episcopus Theodosiopolis subscripsi.

* Beneagus * Venantius episcopus Hierapolis subscripsi per notarium meum Theodorum.

Zenon episcopus ciuitatis Teuchirorum subscripsi.

Zenobius episcopus ciuitatis Barcæ subscripsi.

Eusebius episcopus Nilopoleos subscripsi.

Heracledes episcopus Heracleæ vterioris subscripsi.

Macarius episcopus Antei subscripsi.

Sabinus episcopus Panis subscripsi.

Athanasius episcopus ciuitatis Scepsiorum subscripsi.

Philumenus episcopus Cinnæ subscripsi.

Felix episcopus ciuitatis Apolloniæ subscripsi.

Timotheus episcopus prouinciæ Scythiæ ciuitatis Tomorum subscripsi.

Zenobius episcopus ciuitatis Gnosti subscripsi.

Paulianus episcopus Maiumæ subscripsi.

Phoebammon episcopus Copti subscripsi.

Pabiscus episcopus Apollinis subscripsi.

Andreas episcopus Hermopolis

subscripsi.

Phanias minimus episcopus ciuitatis Arpasorum subscripsi.

Theosebius episcopus ciuitatis Prienes subscripsi.

Maximus episcopus Assi Asiæ subscripsi.

Theoctistus episcopus Phocæorum subscripsi.

Hermolaus minimus episcopus * Attudæorum subscripsi.

Theodorus episcopus Gadarorum subscripsi manu Ætherii archidiaconi.

Athanasius episcopus * Paroïnsulae subscripsi.

Paulus episcopus * Orymnorum subscripsi.

Timotheus episcopus Briulorum subscripsi.

Daniel episcopus Colonie Capadociæ subscripsi.

Asclepiades episcopus Trapezopolitarum subscripsi.

Theodorus episcopus ciuitatis Echinæi subscripsi.

Cæsarius episcopus ciuitatis Sarta subscripsi.

Stephanus episcopus Gaiopoleos Asiæ subscripsi.

Theodulus episcopus Helusæ subscripsi.

Theodorus episcopus Aribdila subscripsi.

Letoius episcopus Libyadis subscripsi.

Aristocrates episcopus Olympi subscripsi.

Bessula diaconus ecclesie Carthaginensis subscripsi.

ANNO CHRISTI 431.

Κυρίλλου Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ περὶ συζητήσασιν ὑπὸ τοῦ κόμητος, καὶ ὑπὸ στραιωτῶν φυλαχθεῖσαι.

Cyrilli episcopi Alexandrini homilia Ephesi habita priusquam a comite comprehenderetur, militibusque asseruandus traderetur.

ΟΜΑΚΑΡΙΟΣ ^{αὐτοῦ} περὶ τῆς Δαυὶδ ^ἡ ἐπιπέσει πεποιδότης ^ἡ ἀπολοπιότης ἀποφαινή, λέγων ἀνδρὶ ζεθε, καὶ κραταγέδω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες ^ἡ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον. ^ἡ τὰ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἄραδείοις φυτὰ τῆς ἀφθονοῦ τῆς ὑδάτων ἐπιρροαῖς ἀύξτε ^ἡ τέθηλε, καὶ εἰς ὑψος ἀρέθι μέγα. ^ἡ ψυχὴ ἡ ἀνδρός τῆς ἀγίου πνεύματος ἄρα κληροσιν ^ἡ ἀνδρωῖν ^ἡ πρὸς βίσεβειαν, βεβαροδοται πρὸς πίστιν, ἀσραυσον δέχθη ^ἡ ὑπομονῶν. ^ἡ ἡ δὲ μάλισσα πασῶν τῶν ἄλλων ἀρετῶν ὁ μακάριος Γαῦλος πεδαυμακέτε, καὶ ἔπω φησὶν ἐμόνον ἡ, ἀλλὰ καὶ καυχώθηα ἐν τῆς θλίψεσιν, εἰδοτες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονῶν κατεργάθη, ἡ ἡ ὑπομονὴ δοκιμῶν, ἡ ἡ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ ἡ ἐλπίς οὐ καταχρῶν. ^ἡ ἐστὶ τῶν ἡ ὑπομονὴ παντός ἡμῶν ἀγαθῶν πρὸς ζενος καὶ προσμνήστια, ὁδὸς εἰς ἀδοκίμοσιν, ἡ φὸς ἐλπίδος τῆς εἰς αἰῶνα τῆς μέλλοντα. κατὰ τὸν σμῆν ἡ ὑπομονὴν ἡνα ἡσπον; ἡ δὲ διὰ διδάσκει λέγεισα γραφή τέκνον, εἰ πρὸς ἡ δὲ δὲ τῶν κυρίω, ἐποίμασον τῶν ψυχῶν σου εἰς πέρασμον ἀθωνον τῶν καρδίω σου, καὶ καρτέρησον. ἀλλ' ἴσως ἐρεῖ τις οὐ γὰρ ἡ ἐτέρος βδοκιμῆσαι ^ἡ ἀνδρῶν; ἐκ ἡ δὲ δὲ πόνου κατὰ τῶν δὲ δὲ δὲ ἀγαθόν; οὐδαμῶς, φησὶ. καὶ διὰ πῶν αἰψίαν; πολλοὶ γὰρ λίαν ^ἡ τοῖς ἀγίοις ἐπιβουλεύοντες, καὶ δὲ δὲ δὲ δὲ οὐ πόλεμῶν.

BEATVS propheta David eos qui spem suam in Deum defixam habent, animosissimos ostendit, dicens: Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, omnes sperantes in Dominum. Etenim plantæ quæ in amœnissimis hortis sunt, uberrimis aquarum fluentis irrigatæ crescunt, ac virescunt, & in magnam proceritatē eriguntur: animus autem humanus Spiritus sancti consolationibus augetur ad pietatem, confirmatur ad fidem, & infractam acquirit patientiam, quam beatus Paulus inter omnes alias virtutes potissimum demirat, ita dicens: Non solum autē, sed et gloriamur in tribulationibus; scientes quod tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationē, probatio vero spem, spes autem non confundit. Omne itaque bonum patientia nobis suppeditat atque conciliat; via est ad probationem, speique futuræ vitæ nutritrix. At quibus rationibus comparetur, id diuina nos scriptura edocet: Fili (inquit illa) accedens ad seruitutem Dei, prepara animam tuam ad tentationem; dirige cortuum, et constans esto. Sed dixerit forte quispiam: Poteratne homo alia via ad vitam probatam peruenire? poteratne absque labore bonum consequi? Nequaquam, ait. Cur ita? Nam sancti quamplurimorum patent insidiis, & atrox ubique bellum eos infestat.

* ἀπαιτήσις

* ἀδρωῖν

Pf. 30. v. 25.

Rom. 5. v. 5.

Eccles. 1.

Concil. Tom. 5.

Q999 ij

Hinc & Saluator quoque aiebat: *In mundo tribulationem habebitis: sed confidite, ego vici mundum.* Quia ergo multa vndecumque bella aduersus sanctos insurgunt, necesse est vt viriliter tentationum insultibus resistent, & discipuli dictum in memoria semper habeant: *Beatus*, ait, *vir qui suffert tentationem; quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vite, quam repromisit Deus diligentibus se.* Lubet autem ex antiquorum gestis aliquod vobis exemplum recensere, vt spiritualis fortitudinis finem pernoscatis. Babyloniorum tyranni, & qui apud illam gentem regni administrationem obtinebant, semper quodammodo ad crudelitatem, atque ad fastum & superbiam propensiores extiterunt: quare humanae conditionis limites egressi, dignitatem, quae summo folique Deo debetur, ad seipfos rapere non dubitabant. Itaque detestandus ille Nabuchodonosor auream statuam erexit: haec autem cum bene sonantium instrumentorum clangore celebraretur, mandauit subditis populis vt illam proni adorarent. Illi vero (quippe quibus vsitatum esset creaturam potius quam creatorem Deum colere) promptissime ad id prouerunt, & mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis. Posteaquam vero Babylonii Hebraeorum filios, Ananiam videlicet, Azariam & Misaelem, in medium produxissent, auream statuam adorare iusserunt; genusque illud nobilissimum, ac Dei amans ad eandem impietatem, qua ipsi tenebantur, delabi compellebant, nempe ad aureae statuam adorationem. Sed

Ioan. 16. v. 33.

Iac. 1. v. 12.

Daniel. 3.

Rom. 1. v. 25.

Ibid. 23.

διὰ τὸ καὶ αὐτὸς ἔλεγε ὁ σωτήρ. ἠλίψιν ἔχετε ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ θαρσεῖτε· ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. ἐκουῶ ἐπὶ δὴ πᾶσι πολὺς πανταχόθεν τῶν ἁγίων ὁ πόλεμος, ἀντιφέρεσθαι νεδυνκῶς διακείμενον αὐτῶν τῆς τῶν πειρασμῶν ἐφόδοις, διαμνησθῆναι δὲ τῶν λέγοντος μαθητῶν· μακάριος ὁ ἄσφοπος, ὃς ὑπομῖνει ἠλίψιν καὶ πειρασμόν· ὅτι δοκιμος χρυσοῦμος λήψεται τὸ στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηείλατο ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. βούλομαι δὲ ἡ τῆς δειχνοτέρον ἀφηγήσασθαι πειρασμάτων, ἵνα μαθητῆ τῆς πνευματικῆς βιασθῆς τὸ τέλος. ④ Βαβυλωνίων τύραννοι, καὶ αὐτοῖς βασιλείας διέποντες θεοῖς, ἐπιμότεροί πως αἰετὸν γέρονται πρὸς ὠμότητα καὶ ὑπερημῖαν. καὶ αὐτῶν τῆς ἀνθεσποπότητος ὑπερβαίνοντες ὄροι, τὸ μόνον πρέπον ἀξίωμα τῷ ὀπί πᾶντων θεῶν εἰς εἰς αὐτῶν ἀρπάξιν ἠδελον. καὶ οὐκ ὀπίπραστος Ναβουχοδονόσορ ἀνέστησε μὲν εἰκόνα χρυσοῦ ὑψηλοῦτων δὲ αὐτῆ τῆς ὀφωνοπᾶτων ὀργάνων, πρὸς κωμῶν ἐκείλων τοῖς ὑπὸ χεῖρα λαοῖς. ⑤ δὲ ἐκ ἀμελέτητον ἔχοντες τὸ λατρεύειν τῆ κλισίᾳ παρὰ τῶν κήσαντα θεῶν, ἐποιμότητα μὲν πρὸς τὸ ἐβάδιζον, ἠλλαξαν ὃ τῶν δόξαν τῆ ἀφάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνοσ φθαρτῆς ἀθεσποῦ. ὀπίπρ ὃ αὐτῶν τῶν Ἑβραίων πᾶσας ἠγαγον εἰς μέσον οἱ Βαβυλώνιοι· Ἀνανίας ὃ ἡ, καὶ Ἀζαείας, καὶ Μισαήλ· πρὸς κωμῶν ἐκείλων τῆ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ, καὶ τὸ ἀγγυέσαστον καὶ φιλόθεον κατεβιάζοντο γῆρος εἰς τῶν ἰσῶν αὐτοῖς κατὰ τῆ δῆσασιν ἀμδρπίαν, καὶ πρὸς κωμῶν τῆ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ. ἀλλ

ANNO CHRISTI 431.

ἡτοιμασθῆναι

ἡτοιμασθῆναι

ἡτοιμασθῆναι

ANNO CHRISTI 431.

ἡ ἴδιον οὐδὲν. ἢ πάλιν δὲ τῆς ἐκεί-
 νων Φιλοθείας, πλὴν διὰ πυρὸς αὐ-
 τοῖς ἐπήγαγον κόλασιν. ἔκκλημα δὲ
 ἡ πῶς πλεονεκτοῦντο καὶ βέ-
 βαιον εἰς πίσιν, καὶ πεπηγὸς εἰς βί-
 στέιδον, αἰθεροπολατρείας ἀρ-
 πησις, καὶ τὸ μὴ βουλεύεσθαι φρο-
 νεῖν ὅσα πλὴν θεῶν ἀποβλέπει φύ-
 σιν. Ἰππὶ δὲ ἐβελήθησαν εἰς πλὴν
 κέμινον τῆς πυρὸς, τότε δὴ τότε
 τῆς ἀρρήτου δυνάμεως μεγάλης
 γέγονεν ἡ ἰππιδίξις. μετὰ κλάζε-
 τος ἡ * ἰππιδίξις ἢ δυνάμις
 εἰς τὸ ἀρὰ φύσιν, καὶ τοῖς τῆς κλά-
 σαντος νύμασι ἀρραχέρι τὸ πῦρ,
 καὶ εἰς πῶμα δρόσου διασπει-
 ρῶν ἢ φλόξ μετεπλάθει. ἀσπ-
 ῶν δὲ τῆς ἀνωθεν ἰππικουσίας
 νεαυία, ἢ δὴν ἐν τῇ καμίνω τῆς πυ-
 ρὸς, ταῖς εἰς θεὸν ὑμνωδίας ἰπ-
 μερουῦτες τὸ πῦρ. ἐκκλησίας τύπος
 ἢ κέμινον ἡ, ἀγίους ἐξουσία χο-
 ρωτάς, ἐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἀγγέλους. περὶ μακρὰς τῆς ἀν-
 δρῶν πλὴν ἀρετῶν ἐπήνεσας πλὴν
 ἰππικουσίας, τῆς Φιλοθείας τὸ μέγε-
 θος. ἰππικουσία ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς.
 ἐκείνοι μὲν γὰρ ἰππικουσία ἦσαν
 βαρβάρους, ἡμεῖς δὲ ἰππικουσία
 πῶς βίβησι, βίβησι βίβησι, ἐχον-
 τες ἰππικουσία ὅλων κεραιώτας ἀρε-
 τῶν πῶς ἐνδύσασθαι τοῖς ἐχ-
 θεῖς; εἰ γὰρ καὶ κέμινον ἀνάπτου-
 σιν ἰππικουσία, εἰ καὶ φλόγας ἐξεί-
 ροι * ἰππικουσία, αἰθεροπολατρείαν
 ἡμῖν εἰσφέροντες ἀλλ' ἡμεῖς ἐχον-
 τες θεὸν ἐν οὐρανῷ, αὐτὰ * ἀρεσκυήσο-
 μεν. θεὸς γὰρ ὡν φύσις, γέγονε καθ'
 ἡμᾶς, ἐκ ἀποβεληκῶς τὸ εἶναι θεός,
 ἡμῶς δὲ πλὴν τῆς ἀνθρώπων φύ-

nihil quidem promouerunt. At
 vero illorum pietate victi ac su-
 perati, incendii cruciatum illis in-
 tulerunt. Crimen autem, quod
 violenter circumuentis impone-
 batur, erat firmitas in fide, con-
 stantia in pietate, humanæ cultu-
 ræ detestatio, denique ea nolle fa-
 cere, quæ diuinam naturam in-
 iuria afficerent. At posteaquam
 in caminum ignis proiecti sunt,
 tunc sane, tunc magna ineffabilis
 potentia accidit demonstratio.
 Etenim elementi vis demutata
 est in quod præter suam naturam
 erat; ignisque creatoris nutui ces-
 sit, & flamma in ventum roris si-
 bilantem conuersa est. Cum au-
 tem adolescentuli illi cælestis au-
 xilii præsentiam animaduertif-
 sent, in ignis camino psallebant,
 diuinisque laudibus flammarum
 æstum sedabant. Caminus ille fi-
 gura erat ecclesiæ, quæ sanctos
 habet choris tripudiansque exul-
 tantes; nec homines tantum, ve-
 rum etiam angelos. Virorum isto-
 rum obstupuiisti virtutem, lauda-
 sti patientiam, pietatis magnitu-
 dinem commendasti: spectemus
 nunc quo loco res nostræ sint cõ-
 stitutæ. Illi quidem sub tyrannis
 barbaris degebant, nos vero sub
 pii imperii sceptris, illos piissime
 affectos habentes, qui omnium
 rerum obtinent principatum;
 quomodo inimicis nostris cede-
 mus? Nam etsi illi insidiarum ca-
 minum accendunt, peruersitatif-
 que flammam exsuscitant, homi-
 nis culturam nobis inducentes:
 attamen Deum habemus in cæ-
 lo; ipsum colemus, pronique ado-
 rabimus. etenim cum Deus natu-
 ra fit, factus est homo nobis simi-
 lis; non quidem diuinitatem amit-
 tens, sed humanam naturam ho-

ANNO CHRISTI 431.

nore euehens; potens est eripere nos. Nos enim piissimorum imperatorum fidem sequentes, ingentique ipsorum mansuetudine freti, aduersariorum improbitatem non feremus, & Emmanuelem Deum esse natura profitebimur. Quandoquidem si id prædicauerimus, eumque in modum affecti fuerimus, plurimam consequemur remunerationem. Et qualis hæc est? Ipsemet Christus nos edocet. Ait enim: *Omnis ergo qui cumque me confitebitur coram hominibus, & ego confitebor eum coram Patre meo qui est in calis. Quicumque autem negauerit me coram hominibus, negabo & ego eum coram Patre meo qui in calis est.* Ille autem Christum confitetur, qui verum illum Deum esse dicit, eosque qui non credunt reprehendit. Christum rursus negat, qui ipsum verum esse Deum non affirmat, sed & eos quoque qui id confitentur, impugnat. Itaque negabit quidem illos, confitebitur autem nos omnium Saluator: per quem, & cum quo Deo & Patri cum Spiritu sancto est gloria & potestas in sæcula. Amen.

Matth. 10. v. 31.

σιν· διωατός ἔστιν ἔξελέσθαι ἡμᾶς· ἡμεῖς γὰρ τῆ πίστι τ' ὀσεθεσάτων ἐπιμύροι βασιλέων, κὺ τ' ἐνούσης αὐτοῖς ἡμερόπτες εἰδότες τὸ μέγεθος, τῆς τῆς ἐνδύων σκατόπτες ἐκ ἀνέξομθα, ὁμολογήσομεν ὅτι ὅτι θεός κ'· Φύσιν ἔστιν ὁ Εμμανουήλ· κὺ τῆς λέγοντες, οὕτω τε διακείμροι, πλείσιν ὅσιν δωτοκερδανοδύμρ τὴν ἀπμωδιαν· κὺ ποίαν τὰν τῶν; αὐτὸς ἡμᾶς * διδάξει * λέγων· πᾶς οὐὲ ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπερσεν τῆ ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὰρ * αὐτὸν ἔμπερσεν τῆ πατρὸς μου τῆ ἐν οὐρανοῖς. ὅστις δ' αὖ δῆνησηταί με ἔμπερσεν τῆ ἀνθρώπων, δῆνησημαι αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπερσεν τῆ πατρὸς μου τῆ ἐν οὐρανοῖς. ὁμολογή δὲ αὐτὸν ὁ λέγων, ὅτι θεός ἔστιν ἀληθινός, κὺ τοῖς ἀπερσεν ὀπιμαῖ· δῆνησηται ὅτι πάλιν ὁ μὴ λέγων, ὅτι θεός ἔστιν ἀληθινός, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὁμολογήσῃ μαχρόμρος· ἐκουὲ δῆνησηται μὲν ἐκείνοις, ὁμολογήσῃ δὲ ἡμᾶς ὁ πάντων σωτήρ. δι' οὐ κὺ μὲν οὐ πῶ θεῶ κὺ πατρὶ ἡ δόξα ἔ τὸ κράτος εἰς εἶν αἰῶνας. ἀμην.

